

THE KUDUMBA DEEPAM.

Vol. VI.)

August 1935.

(No. 8.)

വിഷയവിവരം.

1. മൗനശാസനം.....	225.
2. ദൈവജനനിയുടെ സ്വർഗാരോഹണം.....	..
3. യഥാർത്ഥസാന്നിദ്ധ്യം.....	228.
4. കർദ്ദിനാളിന്റെ വിടുതിക്കാരൻ.....	231.
5. വിശ്വാസം.....	235.
6. പോയിട്ടുവിൻ.....	236.
7. എന്റെ സ്വന്തമായവ എന്നെ അറിയുന്നു.....	237.
8. ഭക്തി.....	242.
9. ഒരു സാധുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന.....	247.
10. നിങ്ങളുടെ കടുംബം.....	252.
11. കുരിപ്പുകൾ.....	255.

“ക്ഷമയാം തേ

കടുംബഭരണാം

കുതീനീ

കകു.”

ഡോക്ടർ നിഷിമുറ ഡി. എസ്സ്. ജാഹാനിസ് ദന്തവൈദ്യൻ.

എറണാകുളം.

പല്ല സംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളും ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുകയും കൃത്രിമ പല്ലുകൾ വെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിലകാരിച്ചമ.

നിങ്ങളുടെ കട്ടികളെ ന. മാസം തുടരെ ചുമയ്ക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതു. ഞങ്ങളുടെ മരുന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ പന്ത്രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടു ചുമ നിറുത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുമെന്നു അതിശയോക്തിയല്ല. കൂടാതെ പറയാം.

ഒരു കപ്പിക്കു വില ക. ര. ൧൨-൦.

കാസശ്വാസനിവാരണി.

നിങ്ങൾ പല പ്രശ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടും ഏതെങ്കിലും മാറ്റം വരികയോണെങ്കിൽ അവസാനമായി ഈ മരുന്നു ഉപയോഗിച്ചുനോക്കുക. തീർച്ചയായിട്ടും സുഖം കിട്ടും.

ഒരു കപ്പിക്കു വില ക. ര. ൧൨-൦.

പ്രമേഹസംഹാരി.

ഈ മരുന്നു ആറു മാസം ഉപയോഗിച്ചാൽ എത്ര പഴക്കിയ പ്രമേഹവും പൂർണ്ണ സുഖമാകുന്നതാണ്.

ഒരു കപ്പിക്കു വില ക. ര. ൧൨-൦.

വാതഹാരി: എല്ലാത്തരം വേദനകൾക്കും വാതത്തിനും വിശേഷമാണ്. ചോഷകരമായ വീഞ്ഞു: അഗ്നിമാല്യം, ശിരസ്സോത്, ബലക്ഷയം, ഏല്പാദം മുതലായ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു. പരഹാരി: മലമ്പനിക്ക് മലബന്ധത്തിനും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതു്. 'എമ്മിന': എല്ലാ തലശ്വാസങ്ങളും വേഗത്തിൽ സുഖമാക്കും. വിഷുചിക, വയറുകടി, ഉണ്ണുപുണ്ണ മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള സിദ്ധൗഷധങ്ങളും തയ്യാറുണ്ട്. ഈ ഔഷധങ്ങളുടെ മലസിദ്ധിയെപ്പറ്റി വൈദ്യന്മാരുടെ അനവധി സത്യാഭിപ്രായങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

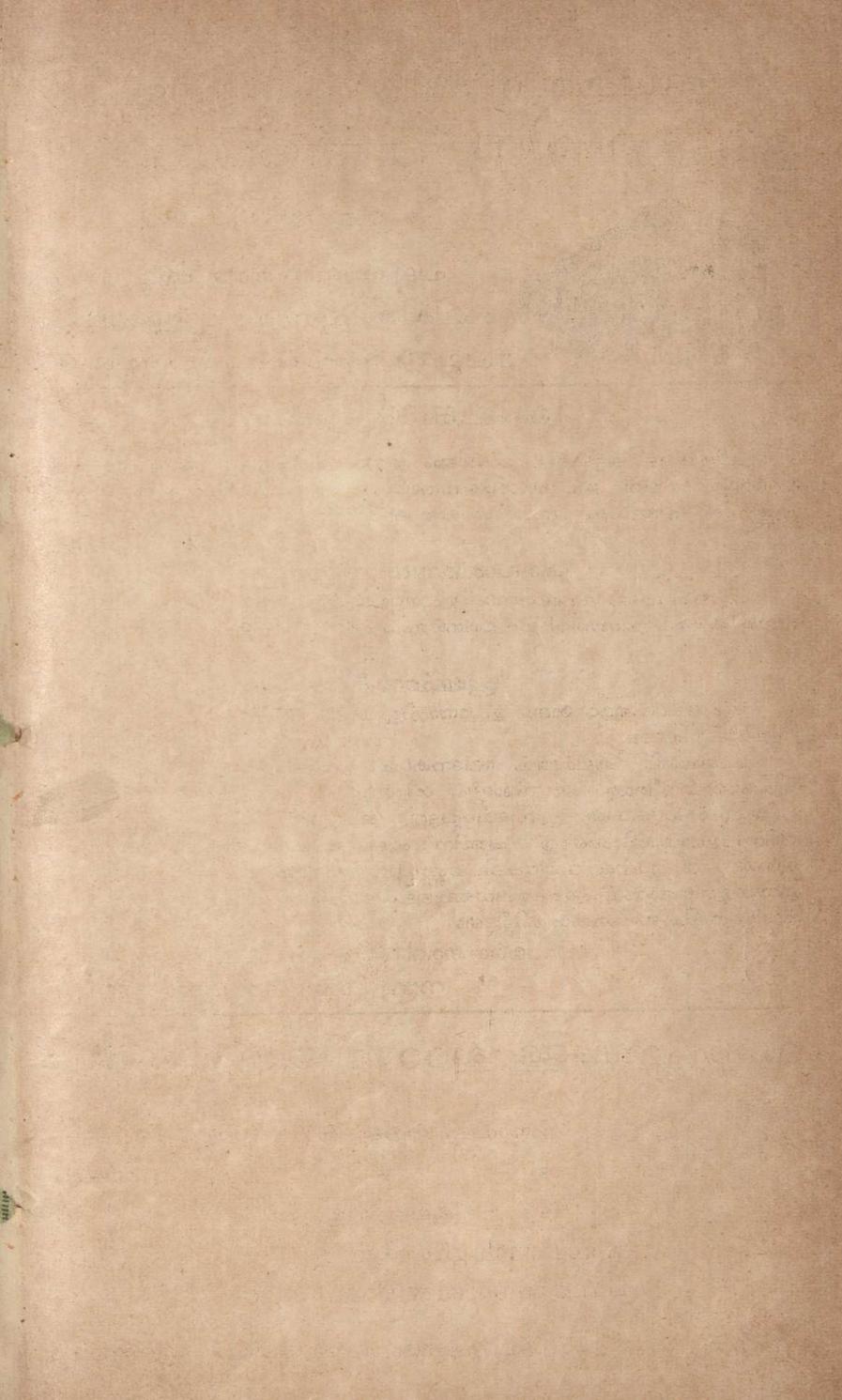
പെരേര ആൻഡ് കമ്പനി, കെമിസ്റ്റസ്,

നമ്പ് ൧൧, കോഴിക്കോട്, മലബാർ

വിൽപനക്കുള്ള ഇററാലിയൻ പടങ്ങൾ.

2½" × 3¾"	എണ്ണ മരയാവടം (വെട്ടുപടം)	100-ന്	1-0-0
2½" × 4¼"	ടി. ടി.	„	1-8-0
ടി. ടി.	(മൂല ഉരുണ്ടതു്)	„	1-10-0
2½" × 4"	Black with gilt edge	„	7-0-0
ടി.	Hand coloured with gilt edge	„	8-0-0

ചെറുപുഷ്പമുദ്രാലയം, തേവര, എറണാകുളം.

Sing, sing, ye angel bands,
All beautiful and bright;
For higher still, and higher
Through fields of starry light,
Mary, your Queen ascends,
Like the sweet moon at night.

കടംബദീപം.

പുസ്തകം നൂ } ആഗസ്റ്റ് ൧൯൩൫. { ലക്കം ൮

മംഗളാശംസ.

സ്തൂതികധവളഭാസം നാലുപാടും പൊഴിച്ചും
ഗൃഹമതിൽ നടമാടും കൂരിരുൾ സംഹരിച്ചും
ഭവനമതിനു ചേരും ജ്ഞാനമാഗ്നം തെളിച്ചും
വിലസുക ചിരകാലം “ദീപമേ” വീടുതോറും.

വി. ഐ. എബ്രാഹം.

ദൈവജനനിയുടെ സ്വഗ്ഗാരോഹണം.

ദൈവമാതാവിന്റെ മരണത്തേയും ശവസംസ്കാരത്തേയും പറ്റിയുള്ള പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ചരിത്രം മൗനമവലംഭിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഇപ്പോഴുള്ള പുരാതന രേഖകൾപോലും വിശ്വാസയോഗ്യമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. എഫേസുസിലോ, ജെറുശ്ശലീമിലോ ആണ് ദേവമാതാവിന്റെ തിരുശരീരം ഭൂമിദാനംചെയ്യപ്പെട്ടതെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിനു പ്രാബല്യമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കുമാത്രമല്ല വിശുദ്ധന്മാർക്കോ ദീപ്തശരീരങ്ങൾക്കോ ഈ പ്രശ്നത്തിനു ശരിയായ ഉത്തരം നൽകാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതുപോലെതന്നെ ദേവമാതാവിന്റെ ശരീരത്തോടുകൂടിയുള്ള സ്വഗ്ഗാരോഹണം ചരിത്രരേഖകൾകൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ആദ്യത്തെ അഞ്ചു ശതാബ്ദങ്ങളിലും ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകൾപോലും കൃത്രിമങ്ങളാകാം.

ഉണ്ടെന്നാണ് ഇപ്പോൾ പറയപ്പെടുന്നത്. ദേവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ഒരു ചരിത്രസംഭവമാണെന്നു തെളിയിക്കാത്തടത്തോളംകാലം വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ സംഭവം 'യഥാർത്ഥ'മാണെന്നും അതു ഒരിക്കൽ വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നും പറയുന്നതു ശരിയാണോ? ഒരു സംഭവം അഥവാ സത്യം ചരിത്രരേഖകൾ (historical method) കൊണ്ടെന്നപോലെതന്നെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ (dogmatic method) കൊണ്ടും തെളിയിക്കാമെന്നാണ് ഇതിനുള്ള സമാധാനം. ഉദാഹരണത്തിനായി ദേവമാതാവിന്റെ അമലോത്ഭവംതന്നെയെടുക്കാം. മാതാവ് അമലോത്ഭവ അഥവാ ജന്മപാപരഹിതയാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ ചരിത്രരേഖകളൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും ദേവമാതാവിനെ ജന്മപാപത്തിന്റേയോ കർമ്മപാപത്തിന്റേയോ നിഴൽപോലും തീണ്ടിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഇതു പോലെതന്നെ ദൈവത്തിന്റെ അമ്മ എന്ന മഹനീയ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ദേവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ശരിയാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. ആറാം ശതാബ്ദംമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള ഈ വിശ്വാസത്തിനു ഔദ്യോഗികപാരമ്പര്യത്തിന്റെ സകല ലക്ഷണങ്ങളും തികഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്.

ദേവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തെ അനുകൂലിക്കുന്ന് ചില ന്യായങ്ങൾ ചുവടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു:

൧) രക്ഷിതാവിന്റെ മാതാവായ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ തിരുശരീരം ശവക്കല്ലറയിലെ കൃമികീടാദികൾക്കു ഭക്ഷ്യമായിത്തീർന്നു ഊഹിക്കുവാൻപോലും അസാദ്ധ്യമാണ്. പുരാതന ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ അനശ്വരത്വം ദൈവമാത്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു അനിഷേധ്യലക്ഷണമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

൨) ദേവമാതാവിന്റെ തിരുശരീരം അക്ഷയമായിരുന്നുവെന്നു അ ചളുടെ നിത്യ കന്യാവ്രതത്തിൽനിന്നു തെളിയുന്നു. ഈ ആശയം തിരുസ്സഭയുടെ പരമ്പ്രാപ്യർത്ഥനകളിലും സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ലേഖനങ്ങളിലും തെളിഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്.

൩) അനശ്വരത്തിൽനിന്നും സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ഒരു അടുത്ത പദവി മാത്രമാകുന്നു. ദേവമാതാവിന്റെ തിരുശരീരം അവളുടെ സംശുദ്ധമായ ആത്മാവോടുകൂടെ ചേരുന്നതിനു അവസാന ഉത്ഥാനദിവസംവരെ ഈശോമംശിമാ താമസിപ്പിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല.

൪) ദേവമാതാവിന്റെ അമലോത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്കോട്ടി (scotus) ന്റെ അനുമാനം ഇവിടെയും അത്ഥവത്താണ്. (potuit, docuit, ergo fecit) ക്രിസ്തുവിനു തന്റെ മാതാവിന്റെ ശരീരം നാശത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്ന് അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതു ആവശ്യവുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവിടുന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്തു.

൫) ആരാംശതാബ്ദമുതലുള്ള ക്രിസ്തീയ സഭയിലെ പാരമ്പര്യം സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തെ അനുകൂലിക്കുന്ന നിസ്തർക്കമായ ഒരു ന്യായമാകുന്നു. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള സഭയുടെ ആരാധന ക്രമങ്ങളും വേദഗാന്ധ്യജ്ഞനമാരുടെ ലഘുതങ്ങളും ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

൬) മറുപടി-ൽ സമ്മേളിച്ച വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൽ മാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപനംചെയ്യണമെന്നു ഇരുന്നൂറ്റിൽപരം മെത്രാന്മാർ ചേർന്നു ഒരു അപേക്ഷ ഹാജരാക്കി. എന്നാൽ അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ കഴപ്പങ്ങൾനിമിത്തം ഈ വിഷയം വാദപ്രതിവാദത്തിനെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പു സൂനഹദോസു പിരിച്ചുവിടേണ്ടതായിവന്നു. അടുത്ത പൊതു സൂനഹദോസിൽ ദേവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെടുവാനെളുപ്പമുണ്ടു്.

യഥാർത്ഥസാന്നിദ്ധ്യം.

(റവ. ഫാദർ മാവുതുസ്. സി. ഡി.)

3. പാരമ്പര്യ വിശ്വാസം.

സാക്ഷാൽ സാന്നിദ്ധ്യത്തേക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം അന്നു മുതൽ ഇതഃപര്യന്തം സത്യസഭയിൽ അഭംഗമായി പാലിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു പാരമ്പര്യപഠനത്തിൽനിന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഇതിലേക്കു പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകളിൽനിന്നു ധാരാളം ഉദ്ധരിക്കാമെങ്കിലും വിസ്താരഭയത്താൽ ചുരുക്കുന്നു. വി. യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകന്റെ ശിഷ്യനായ വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ൧-ാം ശതകത്തിൽതന്നെ സ്കീർണാക്കാക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ വി. കുബ്ബാന നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ഈശോമിശിഹായുടെ മാംസമാണെന്നു സമ്മതിക്കാത്ത പാഷണ്ഡികളെ ശപിക്കുന്നു. രണ്ടാം ശതകത്തിൽ പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ സഭാപരിഷ്കാരം വിപുലമായി സമ്പാദിച്ചിരുന്ന വി. ജസ്റ്റിൻ വി. കുബ്ബാന സാധാരണ അപ്പമല്ല; പ്രത്യുത അവതീർണ്ണനായ ദൈവ വചനത്തിന്റെ (പത്രന്റെ) മാംസവും രക്തവും ആകുന്നു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതേ ശതാബ്ദത്തിൽ തന്നെ ഏഷ്യാമൈനർ സ്വദേശിയും, വി. പോലിക്കാപ്പിന്റെ ശിഷ്യനും, ഫ്രാൻസിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചവനും, ലയൺസിലെ മെത്രാനുമായിരുന്ന വി. ഇരണേയൂസ് (St. Irenaeus) ദിവ്യകാരുണ്യങ്ങളും കർത്താവിന്റെ ശരീരവും കാസ അവിടുത്തെ രക്തവും ആണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മൂന്നാം ശതകത്തിൽ പാശ്ചാത്യസഭയിൽ തെർത്തുല്യൻ (Tertullian) നമ്മുടെ മിശിഹായുടെ ശരീരവും രക്തവും ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നും, (Contr. Marcion. lib. IV c. 18. n. 5. et De Resurr. Carn.) പൗരസ്ത്യസഭയിൽ ഒരിജൻ (Origen) ഈ അക്ഷയാഹാരം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തെ ഭക്ഷിക്കുകയും രക്തത്തെ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേസറിയായിലെ എവുസേബിയസ് (Eusebius) അപ്പം കർത്താവിന്റെ അമൂല്യ ശരീരവും വീഞ്ഞു അവിടുത്തെ അമൂല്യ രക്തവും ആയി വസ്തു ഭേദ

പ്പെടുന്നു എന്നു പറയുന്നു. അതേശതാബ്ദത്തിൽതന്നെ മെത്രാനായ മക്കാരിയൂസ് മാഞ്ഞെസ് (Macarius Magnes) പറയുന്നു. “ചില ഭോഷന്മാർ ജല്പിക്കുന്നതുപോലെ വി. കുഞ്ചാനമിശിഹായുടെ ശരീരത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും വെറും പ്രതിമയായ അല്ല! പിന്നെയോ വാസ്തവത്തിൽ അതു അവിടുത്തെ യഥാർത്ഥ ശരീരവും രക്തവും ആകുന്നു.” ഓർത്തുമിലെ വി. കൂറിലോസ്, അപ്പമായി കാണപ്പെടുന്നതു അപ്പമല്ല; മിശിഹായുടെ ശരീരമാകുന്നു. വീഞ്ഞുപോലെ കാണപ്പെടുന്നതു വീഞ്ഞല്ല! മിശിഹായുടെ രക്തമാകുന്നു.” എന്നാണു ജ്ഞാനസ്സാനാത്മികളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. (Catech. IV.) നാലാം ശതാബ്ദത്തോടു കൂടി വേദത്തെക്കുറിച്ചു ശമിച്ചതിനാൽ സത്യസഭയുടെ ഹൃദയം തന്നെയായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ സാന്നിദ്ധ്യത്തേക്കുറിച്ച് പിതാക്കന്മാർ സ്പഷ്ടമായും വിപുലമായും എഴുതി തുടങ്ങിയതിനാൽ സ്വിൻഗ്ലി (Zwingli) തന്നെയും “ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ കാലം മുതൽ ശാരീരിക മാംസത്തേക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം പ്രബലപ്പെട്ടുപോയി.” എന്നു സമ്മതിക്കുന്നതിന്നു നിബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു തദനന്തരമുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകളെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ഇറാനീമ്മോസ്, സൽവിയാനോസ്, ക്രിസോസ്റ്റോമോസ്, അത്തനാസീസ് അലക്സാന്ത്രിയയിലെ കൂറിലോസ് ആദിയായ പിതാക്കന്മാർ വി. കുഞ്ചാനമിശിഹായുടെ തിരുശരീരത്തിന്റെ വെറും സംദൃശ്യമല്ലെന്നും പ്രത്യുത തിരുശരീരത്തെ യഥാർത്ഥമായി അടക്കിക്കൊള്ളുന്നു എന്നും പറയുന്നു. നീസായിലെ ഗ്രിഗോറിയോസ്, ആഗസ്റ്റീനോസ്, ക്രിസോസ്റ്റോമോസ് മുതലായ പിതാക്കന്മാർ സാക്ഷാൽ സാന്നിദ്ധ്യത്തേക്കുറിച്ച് ധ്യാനിച്ചു വിസ്തൃതഭരിതരാകുന്നു. ഓർത്തുമിലെ കൂറിലോസും, ക്രിസോസ്റ്റോമോസും, തെർത്തുല്യനും ദിവ്യരക്ഷകൻ സ്വമാംസത്തെ നമുക്കു ഭക്ഷിക്കുന്നതിന്നു തന്നതിനുള്ള ന്യായങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും, ആ മാംസത്തിന്നു ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ആരാധന സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു സമർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പത്തെ സ്വശരീരമായി വസ്തുഭേദം വരുത്തി

യതുകൊണ്ടു മിശിഹാ ദൈവമാകുന്നു എന്നു വി. ഇരണ്ടേയുസ് വാദിക്കുന്നു.

ഇതുകണ്ടു ഏകാഭിപ്രായമായി പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇടവിടാതെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നും വിശ്വസിച്ചു പോന്നിരുന്നതും ആയ ഈ സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിനോ അന്യമാ ധ്യാനിച്ചൊന്നിച്ചു കളയുന്നതിനോ ശ്രമിക്കുന്നതു സാക്ഷാൽ സാഹസമെന്നേ പറയേണ്ടതുളളൂ. ഇടക്കുവെത്തു സഭയിൽ ഈ ഒരു കയറിയ ഒരു നവീന വിശ്വാസമാണു സാക്ഷാൽ സാന്നിദ്ധ്യമെന്നു ആക്ഷേപം തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പ്രാചീനാരാധന ക്രമങ്ങളിൽ നിന്നും ദിവ്യപുജാനയ്ക്കു വിധികളിൽ നിന്നും സാക്ഷാൽ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസം സ്ഥിരപ്പെട്ടതായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനാനിയമം വിശ്വാസനിയമമാണെന്നുണ്ടല്ലോ തത്വം (Lex orandi lex credendi). അതുകൊണ്ടു സഭയുടെ പാരമ്പര്യഗതമായ വിശ്വാസസംസ്ഥാപനത്തിൽ ആരാധന ക്രമത്തിനു അഥവാ ലിറ്റർജിക്കു ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത സ്ഥാനം തന്നെയുണ്ടു്. എന്നാൽ സാക്ഷാൽ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ വിശദമാക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ ആധുനിക ആരാധന ക്രമങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല വളരെ പ്രാചീനമായവയിലും പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ ഭേദഭേദമെന്തെ എല്ലാ രീതികളിലും. സത്യസഭയിൽനിന്നു പണ്ടേ മേമടിക്കപ്പെട്ട മതഭേദചികളുടെയും ശിശുക്കരുടെയും പ്രാർത്ഥന ക്രമങ്ങളിലും ധാരാളം കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. സത്യസാന്നിദ്ധ്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രാചീനതപരമല്ലയോ ഇതിനാൽ തെളിയുന്നതു്?

ഇതു അനിഷേധ്യമായി നിരവധി ന്യായങ്ങളാൽ സംസ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള സാക്ഷാൽ സാന്നിദ്ധ്യമാണു കത്തോലിക്കാ തിരുസ്സഭയുടെ മൗലികസ്ഥാനം. അതാണു ഒരു കത്തോലിക്കദേവാലയത്തിന്റെ ജീവൻ. അതാണു ഒരു കത്തോലിക്കന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യ നിഭാസം. അതുകൊണ്ടു ഈ സത്യത്തെ സംശയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സ്വന്ത ഹൃദയം പഠിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ഏതൊരു കത്തോലിക്കനും സന്നദ്ധനായിരിക്കും.

കർട്ടിനാളിന്റെ വിടുതിക്കാരൻ.

ഉദ്ദേശം ൨൭൫ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, വസന്തകാലത്തിൽ ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഒരു കട്ടി ഫ്ലോറൻസിലെ ഒരു കൊട്ടാരവാതിൽക്കൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ സൂര്യോദയംകണ്ടാണെന്നിരിക്കയോ, കശാപ്പുകാരനേയോ പാലക്കാരനേയോ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടുനില്ക്കുകയോ മറ്റോ ആയിരിക്കാം. ഒരു കർട്ടിനാളിന്റെ വസതിയിലെ പാലകന്മാരിൽ ഒരുത്തനാണ് ഇവൻ. പത്തുണ്ടു വയസ്സ് പ്രായമേയുള്ളൂ. പേരു തോമ്മസ് എന്നാണ്. ഒരു കട്ടി പുറകിൽനിന്നു വന്നു അവന്റെ തോളിൽ ഒന്നു തട്ടി. ഉടനെ അവൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

“ഹാ! അത് പീറ്ററാണോ? നീ എന്തിനാണ് ഈ ഫ്ലോറൻസിൽ ഇപ്പോൾ വന്നത്? കൊട്ടേറായിൽ എല്ലാവർക്കും സുഖമാണോ?”

പീറ്റർ: “അതേ, അവർക്കെല്ലാവർക്കും സുഖമാണ് ഞാൻ ജൂങ്ങാട്ടു പോന്നതു നന്നായി. ഞാൻ ആടുമയിച്ചു നടന്നു ക്ഷീണിച്ചു. എന്നിട്ടു ഒരു ചിത്രമെഴുത്തുകാരനായിത്തീരണം. ഇവിടെ ചിത്രമെഴുത്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്കൂളുണ്ടെന്നു ഞാൻ കേട്ടു.”

തോമ്മസ്: “നിനക്കതിനു പണമുണ്ടോ?”

പീറ്റർ: “ഒരു കാശുപോലുമില്ല.”

തോമ്മസ്: “എന്നാൽ നിനക്കു എന്റെകൂടെ എന്തെങ്കിലും കസ്സിജോലി നോക്കാം. നിനക്കു പട്ടിണികൂടാതെ കഴിക്കാൻ ഇവിടെ മാഗ്ഗുമുണ്ട്.”

പീറ്റർ: “ഞാൻ ഇവിടെ ഒരു ജോലിക്കായിട്ടു വന്നതല്ല. എന്നിട്ടു എങ്ങിനെയെങ്കിലും ചിത്രമെഴുത്തു പഠിക്കണം. നിനക്കു ഇവിടെ ആവശ്യത്തിലധികം ഭക്ഷിക്കാൻ കിട്ടുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നിട്ടു അതിൽ ഒരു ഓഹരി തന്നാൽ മതി. എന്നെ വിശ്വസിക്കുക. ഞാൻ പ്രാപ്തിയാകുമ്പോൾ നിനക്കു കണക്കു തീർത്തുകൊള്ളാം.”

തോമ്മസ്: (അല്പം ആലോചിച്ചശേഷം) “എനിക്കതിനു സമ്മതമാണ്. നമുക്കു മുകളിൽ ഞാൻ താമസിക്കുന്ന മുറിയിൽ പോകാം. ഞാൻ നിനക്കു ഭക്ഷണം തരാം.”

കുട്ടികൾ രണ്ടുപേരും ഒരു ചെറിയ മുറിയിലേക്കു കയറിപ്പോയി. അതിനകത്തു ഒരു വയ്ക്കോൽ കിടക്കയും രണ്ടു പഴയ കസേരകളും മാത്രമേയുള്ളൂ. അതിന്റെ ഭിത്തികൾ അലങ്കാരരഹിതമായി കിടക്കുന്നു.

തോമ്മസ് അടുക്കളയിൽ പോയി കുറെ ഇറച്ചിയും പല ഫാരവും കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു. പീറ്റർ അതു ഭക്ഷിച്ചു വിശപ്പടക്കി.

പീറ്റർ: “ഇത്രയും നന്നായിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ, തോമ്മസേ, ഒരു പെൻസിലും, ബ്രഷും, ചായവും കൂടാതെ ഞാൻ എങ്ങിനെ ചിത്രമെഴുതും?”

തോമ്മസ്: “നി എന്തു ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ പറയാം. അടുക്കളയിൽനിന്നു ഞാൻ കുറെ കരിക്കട്ട കൊണ്ടുവരാം. നിനക്കതുകൊണ്ടു ഈ ചുമരിന്മേൽ ചിത്രമെഴുതിത്തുടങ്ങാം.”

പീറ്റർ ചുമരിന്മേൽ പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും വൃക്ഷങ്ങളുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും പക്ഷികളുടെയും പൂഷ്പങ്ങളുടെയും മറ്റും ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുതുടങ്ങി. കുറെ ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ഭിത്തികളെല്ലാം പടംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു.

ഒടുവിൽ ഒരു ദിവസം തോമ്മസിനു കുറെ കാശുകിട്ടി. അന്നു അവർ രണ്ടുപേരും ഒരു സുദിനമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവർ ഒരു ചിത്രമെഴുത്തുകാരനു ആവശ്യമുള്ള പെൻസിൽ, കക്ഷലസ്, റബർ മുതലായവ വാങ്ങി. അന്നുമുതൽ പീറ്റർ തന്റെ ജീവിത രീതിയിൽ അല്പം വ്യത്യാസം വരുത്തി. അതിരവിലെ അവൻ ഏഴുനൂറ്റാറു ഫ്ലോറൻസിലെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങി. പള്ളികളിലും കൊട്ടാരങ്ങളിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള പടങ്ങളും കൊത്തു രൂപങ്ങളും അനുസരിച്ചു അവൻ ചിത്രമെഴുത്ത് ആരംഭിച്ചു. നന്ധ്യയാകുമ്പോൾ അവൻ തോമ്മസിന്റെ മുറിയൽ വന്ന ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ഉറങ്ങാ.

തോമ്മസ്സിന്റെ കൂടെ ഒരാൾ താമസിക്കുന്ന വിവരം മറ്റുള്ളവേലക്കാർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ എല്ലാവരും അ

റിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്നെയും അവർ കണ്ണടച്ചു കളഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രധാന പാപകൻ, തോമ്മസ് അവന്റെ പ്രായക്കാർ തിന്നാറുള്ളതിലധികം തിന്നുന്നുണ്ടെന്നു ചിലപ്പോൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം കുട്ടിനാൾ തന്റെ അരമന ഒരു പരിഷ്കരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹം അരമനയിൽ ചുറ്റിനടന്നു നോക്കി. ഭാഗ്യവശാൽ തോമ്മസിന്റെ മുറിയും ആ അവസരത്തിൽ കാണാനിടയായി.

“എന്തു? ഇതെങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു? (എന്നു കരിക്കട്ടെക്കൊണ്ടു ഭംഗിയായി എഴുതിയിരുന്ന ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടു കുട്ടിനാൾ ചോദിച്ചു.) നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ചിത്രമെഴുത്തുകാരനുണ്ടോ? ഈ മുറിയിൽ താമസിക്കുന്നതാരാണ്?”

ഒരു വേലക്കാരൻ: “തിരുമേനി അതു ആ ചെറിയ കസ്സിക്കാരൻ ചെറുക്കനാണ്.”

കുട്ടിനാൾ: “ആ കസ്സിക്കാരൻ ചെറുക്കനോ? നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇത്ര വളരെ സമത്വമായ ഒരാളുണ്ടോ? അവനേ ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടാ. വിളിക്കൂ.”

തോമ്മസ് വിറയലോടും പരിഭ്രമത്തോടും കൂടെ വന്നു. അവൻ ആദ്യം ചുമരിലും പിന്നീട് കുട്ടിനാളിന്റെ മുഖത്തും നോക്കി. അവന്റെ ഹൃദയം ശക്തിയായി അറിക്കുന്നതു അറന്നതെന്നു കേൾക്കാമായിരുന്നു.

“തോമ്മസേ, മേലാൽ നീ കസ്സിപ്പണി നോക്കുണ്ടോ.” എന്നു കുട്ടിനാൾ പറഞ്ഞു.

തന്നെ ജോലിയിൽ നിന്നും പിരിച്ചു വിടുവാൻ പോകയാണെന്നു തോമ്മസ് വിചാരിച്ചു. അവന്റെ സ്നേഹിതൻ പീറ്ററിന്റെ സ്ഥിതി യെന്തായിരിക്കും?

തോമ്മസ്: “എന്നെ ദയവായി തള്ളിക്കളയരുത്. എനിക്കു യാതൊരു സഹായവുമില്ല. പീറ്റർ പട്ടിണികിടന്നു ചാകും അവൻ ഒരു ചിത്രമെഴുത്തുകാരനാകാൻ അത്യധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

കുട്ടിനാൾ: “പീറ്റർ ആരാണ്?”

തോമ്മസ്: “എന്റെ കൂടെ താമസിക്കുന്ന പീറ്റർ, കൊട്ടോനാ ദേശക്കാരനാണ്. അവനാണ് ഈ ചുമരിൽക്കാണുന്ന ചിത്രങ്ങളെല്ലാം വരച്ചത്. അവൻ ചിത്രമെഴുത്തുകാരനാകാൻ വേണ്ടി എന്തു നഷ്ടവും സമ്മിക്കാൻ തയ്യാറാണ്.”

കുട്ടിനാൾ: “ഇപ്പോൾ അവൻ എവിടെയാണ്?”

തോമ്മസ്: “അവൻ തെരുവീഥികളിൽ കാണുന്ന സാധനങ്ങൾ വരയ്ക്കുന്നതിനായി സഞ്ചരിക്കുകയാണ്. അവൻ എല്ലാദിവസവും രാവിലെ പോയി രാത്രിയാകുമ്പോൾ ഇവിടെ മടങ്ങിവരും.”

കുട്ടിനാൾ: “തോമ്മസേ, ഇന്ന് രാത്രി അവൻ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നീ അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരണം.”

എന്നാൽ, അത്തുതമേ! പീറ്റർ പതിവുപോലെ അന്ന് രാത്രി അവിടെ മടങ്ങിവന്നില്ല. ദിവസങ്ങളും അഴ്ചകളും കഴിഞ്ഞു! പീറ്ററിനെക്കുറിച്ചു ഒരു ധർമ്മനേവമില്ല. ഒടുവിൽ കുട്ടിനാൾ പീറ്ററിനെ അന്വേഷിക്കുവാനായി ആളുകളെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അയച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ അവനെ ഒരു കോവേന്തയിൽ കണ്ടുമുട്ടി. അവൻ അവിടെ റാഫേലിന്റെ ഒരു കമറിയമായ ചിത്രംകണ്ടു അതിനെ പകർത്തി എഴുതുവാൻ സമ്പ്രദായം സിക്ലോട്ട അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചു. അവർ, അവന്റെ ചെറുപ്പവും ചുരുപ്പവും കണ്ടു അവിടെ താമസിച്ചു ആ ചിത്രമെഴുതുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ഞ്ഞാശകളും ചെയ്തുകൊടുത്തു.

കുട്ടിനാളിന്റെ പ്രത്യേക താൽപര്യപ്രകാരം ഫ്ലോറൻസിലെ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു സ്കൂളിൽ അവനെ ചിത്രമെഴുത്തു അഭ്യസിക്കുന്നതിനായി ആക്കി. തോമ്മസാകട്ടെ കുട്ടിനാളിന്റെ ഒരു “ബോയി” ആയി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയും അവന്റെ സാധാരണ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ചില ഗുരുക്കന്മാരെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു ഫ്ലോറൻസിലെ മനോഹരങ്ങളായ സഭനങ്ങളിലൊന്നിൽ രണ്ടു വൃദ്ധന്മാർ സൗഭാഗ്യസമേ

തം വസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പരിൽ ഒരൊരം ചീറ്റർ കൊട്ടാനായിരുന്നു. “അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ചിത്രാമഴുത്തുകാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണ്” എന്നു ജനങ്ങൾ പറയുക പതിവായിരുന്നു. അപരൻ തോമ്മസാണ്. അദ്ദേഹം സത്യാപദാവിഷ്ണു പരോപകാരിയുമാണെന്നു ഉന്നം പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

വിശ്വാസം.

൧. ആത്മാവിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സംരക്ഷക വിശ്വാസമാകുന്നു. എന്നെന്നാൽ ഇതു വഴിയായി പരിശുദ്ധാത്മാവി അതിനു വെളിച്ചം നൽകുന്നു. വിശ്വാസം എത്ര ദൃഢമായിരിക്കുമോ സ്നേഹം അത്ര വലിച്ചിരിക്കും.

൨. പുതിയ വെളിവാടുകളും ഭർത്താക്കളും ദൈവത്തിൽനിന്നും അത്ഭിമുഖീകരിക്കുന്നവർ അവിടുത്തെ അനിഷ്ടപ്പെടുത്തുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത്; എന്നെന്നാൽ ഇവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു സ്വന്തമനങ്ങളെ തിരിക്കുന്നില്ല. ഇവരോടു ദൈവം പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാണ്: “എനിക്കധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ട എന്റെ രത്നമസത്യനാണ് ഇവൻ; നിങ്ങൾ ഇവനെ കേൾക്കുക. നവീനവെളിവാടുകളെയും ഉപദേശങ്ങളെയും നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ട; എന്നെന്നാൽ നിങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ളവയെല്ലാം ഇവൻ വഴിയായി ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവനെ നിങ്ങളുടെ സഹോദരനും, ഗുരുവും, സഖാവും, മോചനദ്രവ്യവും, നിത്യസമ്മാനവുമായിട്ടു നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു.”

൩. ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെയും തന്റെ വിശുദ്ധോപദേശങ്ങളെയും പൂർണ്ണമായി അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ പക്കലേയ്ക്കു സ്വമനസ്സിനെ ധൈര്യപൂർവ്വം ആനയിക്കുന്നതിനു പഠിക്കുന്നതിലത്രെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ബുദ്ധിവൈശിഷ്ട്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. — കുരിശിന്റെ വി. യോഹന്നാൻ.

പോയിടുവിൻ.

(നേരമിടത കൂടിനേസം പൊറവേനല്ല, എ മ.)

റവ. ഫാദർ ജേക്കബ് കല്ലറയ്ക്കൽ.

പോയിടുവിൻ ജോസഫ് പാദത്തിലാശയോടെ (പോയി)

1. ക്ഷേമാഭിലാഷിതരെ—
ക്ഷാമകര പീഡിതരെ,
മെത്തു മത്തലാലെ ചിത്തം—
വാടി വെത്തു നീറുവോരെ,
ഹന്ത! തൊഴിപ്പേരുമെന്തെ—
സന്തതം വലയുവോരെ,
സ്വാന്തമതിൽ ശാന്തിയില്ലാ—
തമ്പരന്നുഴലുവോരെ,

അശാപുച്ഛം നാകനായക ഭണ്ഡാഗാരെ (പോയിടുവിൻ)

- 2 ഗാർഹസ്ത്യ ജീവിതത്തിൻ—
മാറു കാട്ടും മന്ദിരത്തിൽ
നിത്യസമാധാന നൃത്തം
ചാലസിക്കും മന്ദിരത്തിൽ
കരവേല മാഹാത്മ്യത്തിൻ
മഞ്ജുള പ്രദർശനത്തിൽ
ശിഷ്ടഗുണ പാരശാല—
യായിടും മണിഗൃഹത്തിൽ

ശോകഹീനം മാഗ്ഗ്ദീപമാം മന്ദിരത്തിൽ (പോയി)

3. നാകേശ സുന്ദരിനെ
പാല പരിഹാരകനെ
വിണ്ണിൻ മണി ഭാസ്കരനെ
ഭ്രൂമുത നായകനെ
നാരികല ഹീരമായ
മേരീയംബ തൻ മകനെ
പാണീതലേയേന്തിടുന്ന
പാവന മഹാ മുനിതൻ

കാരുണ്യമോ കര കാണാവോ മാനുഷരെ (പോയി)

എന്നെ അറിയുന്നു.

(ശ്രീമാൻ ആൻറണി തൊകലത്തു.)

നമ്മുടെ പരമനാഥനായ ദൈവത്തെ നാം അറിയുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അറിഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിൽ ഐക്യപ്പെടുക എന്നതാണ് നിത്യജീവൻ എന്നും നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയ്ക്കു പുറമെ നില്ക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർ ഉദ്ദേശമെന്നിയെ അലഞ്ഞുനടക്കുകയാണ്. അവർ അവരെ സ്വന്തഭരണത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു. അവരുടെ നീതി എത്രയൊ ഗോപ്യമായിട്ടാണ് അവർ സൂക്ഷിക്കുന്നത്. അതിന്റെ സ്വാഭാപരമായ വരണഭവിക്കുന്നുമുണ്ടായിരിക്കും.

നിത്യനാഥനെ അറിയുക എന്നത് വിശ്വാസവൃക്ഷത്തിന്റെ കസുമവും അനുസരിക്കുകയെന്നത് ആ ഭൂമിയിന്റെ ഫലവും ആകുന്നു. പരിശുദ്ധവും, സാർവ്വത്രികവും ശ്രീഹാര്യമായതുമായ ദൈവിക വസതി സത്യതിരുസ്സഭ അതായത് റോമപ്പള്ളി മാത്രമാണ്. ഇത് ദൈവാലിനിവേശത്താൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ സനാതനസഭയ്ക്കു കത്തു നിത്യരക്ഷ പരിലസിക്കുന്നു. ആദ്യന്തവിഹീനനായ സർവ്വവല്ലഭൻ അവിടെ പാക്കുന്നു.

ലൗകികസ്ഥിതിഗതികളെക്കൊണ്ടുതന്നെ കഴിയുന്നവിധമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ് നമ്മുടെ ചുമതല. സുവ്യക്തദർശനാത്മം വിശ്വാസമാണ് നമ്മെ തയ്യാറാക്കുന്നത്. വിശ്വാസദൃഷ്ടികൾക്കൊണ്ടു കാര്യം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ നാം സർവ്വശക്തന്റെ സ്വന്തമായവർ ആയിരിക്കുകയും വേണം. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാത്തവർ - ദൈവത്താൽതന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാത്തവർ - നിജശിഷ്യസംജ്ഞയിൽ എണ്ണപ്പെടുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിദ്ദേശങ്ങളെ ക്ഷമയോടും സ്നേഹഭാർവ്യുത്തോടുംകൂടി സ്വീകരിക്കാത്തവരും അദ്ദേഹത്തിനു സ്വീകാര്യനായിരിക്കുകയില്ല. വിശ്വാസമെന്ന വിശുദ്ധ ഭാനം നിത്യനാഥൻ തന്റെ സൃഷ്ടികൾ ഒരാളിൽനിന്നും പിൻവലിക്കുന്നില്ല.

അവതീർണ്ണമായ വചനം (The Word Incarnate) ആർത്ഥസ്സേമാന്യന്മാരെ എല്ലാവരെയും വിശ്വാസമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ വിശ്വാസിയായാൽമാത്രം സ്വീകൃതമായ ഒരു സമ്മാനമാണ് വിശ്വാസം. അയാൾക്കും അതു തിരസ്കരിക്കുവാനും നശിപ്പിക്കുവാനും സാധിക്കും. വിജ്ഞാനം വിസ്തരണാവസ്ഥയിൽ ലയിച്ചുപോകുന്നവിധവും, വായുവും വെളിച്ചവും ലഭിക്കാതെയും ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നതുമൂലം സമ്പ്രദർശിക്കാൻ സഭയിലേക്കു നാശം പോലെയും വിശ്വാസവും ക്ഷയിച്ചുപോകാവുന്നതുതന്നെയാണ്.

അനുകാരം, ആഭിജാത്യം, ക്രിസ്തുവിന്റെ പാഠങ്ങളെ വിമർശിക്കൽ എന്നീ വിഷയവുമായുള്ള ശ്ലാഘനംകൊണ്ടു വിശ്വാസഭാഗം പാടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോവുകയും നിരാശാപൂരിതമായ അന്ധകാരം പെട്ടെന്നു ചുറ്റിലും വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാവുന്ന വിപത്തുകളിൽ നിന്നു ദൈവാനുഗ്രഹം നമ്മെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. നമ്മുടെ നല്ല നിലയെ തെറ്റിക്കുവാനുള്ള പരീക്ഷകളെ ദൈവപ്രസാദം ജയിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹ വാല്മീയായ ദൈവം സദാപി ആവശ്യക്കാരെ പാർത്തിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ദൈവിക വിശ്വാസത്തിന്റെ വിലയും നിലയും ലൗകികമായ ബുദ്ധിഭവൈഭവം കൊണ്ടു നാം എപ്പോഴെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

പ്രകാശത്തിന്റെ പിതാവായ പരമനാഥൻ നിന്നും നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നമ്മുടെ ഹൃദയ പ്രസൂനങ്ങളിലേക്ക് ആഭാഗം കടന്നുകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു എന്നുതന്നെയെങ്കിലും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം.

വിശ്വാസം പ്രകൃത്യാ നമ്മിൽ ഏറക്കുറെ വേരുന്നിയിട്ടുള്ളതായും ക്രമാനുഗതമായ ശുഭ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായിട്ടു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതായും നാം ചിലപ്പോഴൊക്കെ അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ആത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉപാധിയായ വിശ്വാസത്തെ ലാലുപ്പെടുത്തിയും വിസ്തരിച്ചും നാം ജീവി

എന്റെ സ്വന്തമായവ എന്നെ അറിയുന്നു എന്നു

കൊടുമുണ്ട്.

സ്വന്ത വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി അഭിമതപൂർവ്വം-മനഃപൂർവ്വ
മുഖ്യമായിട്ടു മാത്രമല്ല; എല്ലാറ്റിന്റെയും മുഖ്യമായിട്ടു-നാം ചിന്തി
ക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ പരമ നാഥനായ ക്രിസ്തു
ദൈവമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭ സത്യമാണ്. പരിശുദ്ധാ
രൂപി നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമാക്കിയെടുത്ത
യുപദേശിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, ദൈവസ്തുതിയ്ക്കായി ആർ തുനിയുന്നു? ജ്ഞാ
നസ്സാനന്താൽ പാരത്രിക നന്മകളിലേക്കു നമ്മെ നയിച്ചതിനു
മാത്രമായിട്ടല്ല; ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിനും
അഭിവൃദ്ധിക്കുമായിക്കൊണ്ടുതന്നെ.

സാമാന്യീകരണത്തിൽനിന്നു വിശ്വാസത്തെ നീക്കി
വെച്ചു എന്നു തന്നെയായിരിക്കട്ടെ. എന്നാലും പ്രകൃത്യാതീതമായ
പ്രസ്തുത ദാനം കരുതുന്ന കാഴ്ച നൽകിയ ആ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്ര
സാദംകൂടാതെ നമുക്കു ലഭിക്കാവുന്നതല്ല എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹംതന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കി
ൽ ഒരാൾക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുമല്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടം ഇടയന്റെ ശബ്ദം അറി
യുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ യജമാനന്റെ വരവിനെ
ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിച്ചു തങ്ങളുടെ വിളക്കുകൾ തെളിയിച്ചു
രാത്രി മുഴുവനും കാത്തിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തെ നാം തിരസ്സാ
രിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവം ശക്തി പ്രയോഗിച്ചു നമ്മിൽ അ
തു ചെയ്തുവെക്കുകയില്ല. ദൈവിക വിശ്വാസം കരസ്ഥമാകേണമെ
ന്നു നാം അഭിലഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ അഭിലാഷവ്യക്തി ദൈ
വാനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതാണ്.

സുഷുമായ യാതൊരു ശക്തിക്കും ദൈവസന്നിധി പുകവാ
ൻ സാധിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം നമ്മെ ആകർഷിച്ചു അദ്ദേഹത്തി
ൽ ചെറുപ്പെടുത്തുകതന്നെവേണം. അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ആദ്യ
ത്തെ കണികപോലും ദൈവത്തിൽനിന്നുതന്നെ ലഭിക്കേണ്ടിയി
രിക്കുന്നു. സർവ്വശക്തൻ തിരുമനസ്സാകുന്നവിധത്തിൽ മാത്രമേ ന

മുഖ്യരക്ഷയുടെ വാശാനവും വിശ്വാസഭാനവും സ്ഥിതിചെയ്ത
യുള്ള.

ബുദ്ധിസാമത്വം നമ്മുടെ സ്വന്തമാണെന്നു നടിക്കുന്നു
ണ്ടെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ യാതൊന്നും സാധിക്കുകയില്ല.
വിവേകം സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ സംഘടനയോടുകൂടി പ്രവൃ
ത്തി തുടരുന്നോൾ ദൈവത്തിന്റെ വഴിയിലേക്കുള്ള ഭീഷം നമ്മു
ടെ മുമ്പാകെ പ്രകാശിച്ചു തുടങ്ങിയ തായിട്ടഭിമുഖീകരിക്കാം.

ലൗകികമായ സാഹചര്യങ്ങളാൽ പ്രേരിതരായിട്ടുള്ള ന
മ്മുടെ വിചാരം ബാഹ്യജീവിതചോഷുകളെമന്ത്രം ദൈവം ശ്രദ്ധി
ക്കുന്നു എന്നാണ്. ആന്തരിക ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധി
കാര സ്ഥിതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി നാം ഗണിക്കേണ്ടിയില്ല. ഇത്
ദൈവത്തിൽനിന്നു എത്രയോ വിദൂരസ്ഥിതമായ വിചാരമാണ്.
സർവ്വത്തിലും സർവ്വദാ സർവ്വശക്തനായ സർവ്വമാ നിന്ദന്ത്രണാവകാശ
മുണ്ട്. നമ്മുടെ ആലോചന അസ്ഥാനത്തിലും ക്രിസ്തുനാഥൻ പ
രിപിടിക്കുന്നതിനു വിശ്വാസമായിട്ടും ഉള്ളതാണ്.

നമ്മുടെ വിചാരം ശരിയായിരിപ്പാൻ നാം യത്നിക്കേണ്ട
തുണ്ട്. നല്ല ഭൂമിയിൽ വീണ നല്ല വിത്തു, വളൻ വളരെ ഫല
പ്രദമായ മരുന്നതുപോലെ; നമ്മുടെ വിചാര ബീജവും, സൽ
ഫലാല്പാദകമായി ഭവിക്കണം.

വിശ്വാസ പ്രവരണം അക്രൈസ്തവമായ മനസ്ഥിതിക്ക്
വെറുക്കത്തക്കതും, ബലഹീനവും, ഭയനകവും, പാപകരവു
മായി തോന്നുന്നു. സത്യത്തിൽ വെറുപ്പും ബലഹീനതയും, ഭയ
വും, പാപചിന്തയും ജനിക്കുന്ന ഒരു മനസ്ഥിതി മാത്രമാണിത്.
ക്രിസ്തുവിനെ ചങ്ങലകൊണ്ടു ബന്ധിച്ച അവിശ്വാസികളായ
പരിഹാസികളുടെ മുമ്പിൽ നിറുത്തി അപമാനിപ്പിക്കുവാൻ
നാം ഹേതുഭൂതരാകുന്നുണ്ടോ? അവിടെ സത്യം പ്രകാശിപ്പിക്കു
വാൻ നാം തുനിയാതിരിക്കുന്നുണ്ടോ?

യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനി തന്റെ വിശ്വാസഭാനത്തിൽ അഭിമാ
നിയും അതേസമയം ലോകദൃഷ്ടിക്കു വിനീതനും ആയിരിക്കും. എ
ന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ താൻ ഒരാ

കാലംചെയ്ത കയ്യൊളശ്ശേരി മെത്രാനച്ചൻ

൧൯൨൭ ജൂൺ ൨-ാംനു റോമയിൽവെച്ചു കാലംചെയ്ത ചങ്ങനാശേരി മെത്രാനായിരുന്ന ഡോക്ടർ കയ്യൊളശ്ശേരി തിരുമനസ്സിന്റെ ശരീരാവശിഷ്ടങ്ങൾ ജൂലൈ ൧൮-ാംനു നാലു മണിക്കു എസ്. എസ്. റിഗാറാ എന്ന കപ്പലിൽ കൊച്ചിത്തുറമുഖത്തു കൊണ്ടുവരികയും ചങ്ങനാശേരി വികാരി ജനറാളച്ചൻ അതു ഒരു സ്പെഷ്യൽ ബോട്ടിൽ കൈനകരിക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു കപ്പലിൽനിന്നു പ്രേതമഞ്ചം ബോട്ടിൽ കയറ്റിയശേഷം വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും വികാരി ജനറാളച്ചനും, ഏറണാകുളം വികാരി ജനറാളച്ചനും, ചങ്ങനാശേരി വികാരി ജനറാളച്ചനും മറ്റു ചില വൈദികരുൾക്കൂടി ബോട്ടിൽവെച്ചതന്നെ ഒരു ചെറിയ പ്ലീസ് കഴിക്കുകയുണ്ടായി. കൈനകരിൽവെച്ചു ൧൯-ാംനു രാവിലെ ചങ്ങനാശേരി മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പോന്തിചിക്കാർ കബ്ബാന സമർപ്പിക്കുകയും അതുകഴിഞ്ഞു മഞ്ചം ആഘോഷമായി ചമ്പക്കുളത്തിന്നു കൊണ്ടുപോകുകയുംചെയ്തു. ചമ്പക്കുളത്തു രൊഴു വെച്ചിരിക്കുന്നതും, ൨൭-ാംനു അവിടെ പോന്തിചിക്കാർ കബ്ബാനയും മറ്റും സമർപ്പിച്ചശേഷം ഒരു വലിയ ഘോഷയാത്രയായി ചങ്ങനാശേരിക്കു കൊണ്ടുപോയി കത്തീഡ്രൽ ദേവാലയത്തിൽ സംസ്കരിക്കുന്നതുമാണ്.

യുദ്ധമാത്രമാണെന്നു അവൻ അറിയുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ. സ്വന്തനിലയിൽ അവൻ യാതൊന്നുമല്ല.

നമ്മുടെ ജീവിതം നിത്യതയാകുന്നു. അതു ക്രിസ്തുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നതിലാകുന്നു വാസ്തവമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പിതൃഗൃഹത്തിലേക്കുള്ള വഴിയുടെ ഒന്നാമത്തെ പടി വിശ്വാസമാണു. വിശ്വാസം നമ്മുടെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുകയോ അറിവിനെ അന്ധകാരമയാക്കുകയോ അസാമാന്യീകര്യത്തിനെ നമ്മെ വിശ്വസിപ്പിക്കുകയോ കണ്ണില്ലാത്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നടത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ അതു നമ്മുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ വർദ്ധനമാക്കുകയും അദ്വൈതമായതിനെ കൺമുമ്പാകെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. മാത്രമല്ല; സത്യസ്വരൂപനായ സർവ്വകരുണിതനെന്നു സർവ്വത്തെയും നമുക്കു സംവദിക്കിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ഭക്തി.

(റവ. ജോസഫ് വട്ടയ്ക്കാട്ട്.)

യഥാർത്ഥമായ ഭക്തി എന്താണ്? കപടഭക്തി ഉണ്ടോ?
“മിന്നുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല” എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിൽ ഒട്ടും സത്യമില്ലെന്നോ? ആകയാൽ യഥാർത്ഥഭക്തി എന്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നമുക്കു പരിശോധിക്കാം. ഭക്തി എന്ന വാക്കിനു പലതും പല അർത്ഥം സങ്കല്പിക്കാറുണ്ട്. “അവൾ ഒരു ഭക്തിക്കാരത്തിയാണ്” എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൾ എന്നും പള്ളിയിൽ പോകുന്നവളാണ് എന്നത്രെ ചിലർ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. പള്ളിയിൽ പോക്കിലത്രെ ഭക്തി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്നാണ് ഇശ്ശൂരുടെ വിചാരം. ഏറെനേരം കുറെ പ്രായ്ക്കുകൾ ഉരുവിട്ടാൽ ഭക്തിയായി എന്നു മറ്റൊരാളുകൾ ധരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥന, ഭക്തിയെ ഗണ്യമായവിധം സഹായിക്കുന്ന ഒന്നുതന്നെ നിരവധി ഭക്തകൃത്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയോ, ഭക്തസുഗുണങ്ങളിൽ മോക്ഷകയോ, നെഞ്ഞത്തടിച്ചു കരഞ്ഞു് സൽപ്രതിജ്ഞകൾ ചെയ്യുകയോ, ഏതെങ്കിലുമൊരു വിശുദ്ധന്റെ നേർക്കുമാത്രം പ്രത്യേകം ഒരു വണക്കം കാണിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഭക്തശീരോമണിയായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഇവരാരും ഭക്തിയുടെ മൗലം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. വളരെ നിഷ്പക്ഷയോടെ മാസാദ്യവെള്ളിയാഴ്ചത്തോറും കമ്പസാരീപ്പ് കബാന കൈക്കൊള്ളുന്നവനു ഞായറാഴ്ച കബാന കാണാതിരിപ്പാൻ ഒരു മടിയുമില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ഭക്തി എന്താണ്? പ്രതിദിനം വളരുന്നേരം പല കൊന്തകളും എത്തിക്കുന്നവന്റെ ഹൃദയം, പക്ഷി, അസുഖ, പരദൂഷണം മുതലായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളുടെ വിളനിലമാണെങ്കിൽ അവന്റെ ഭക്തി എവിടെ? നേരം വെളുത്തുകഴിഞ്ഞാലുടൻതന്നെ കൊന്തയെടുത്തുകൊണ്ട് എന്നും പള്ളിയിലേക്കു ഓടുന്ന ഒരു കിഴവി, തിരിച്ചുപരുമ്പോൾ കൊന്ത ഉരുട്ടുന്നതു മകന്റെ ഭാര്യയുടെ കുന്നത്താണെങ്കിൽ ആ വൃദ്ധ ഭക്തയോ?

മേൽപ്രസ്താവിച്ചവരെ യഥാർത്ഥഭക്തരായി പരിഗണിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. യഥാർത്ഥഭക്തിയുടെ സ്വഭാവമെന്താണ്?

ദൈവഹിതമനുസരിച്ചു സദാ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രസക്തി അഥവാ സന്നദ്ധതയത്രെ ഭക്തി. ദൈവഹിതത്തെ നാം എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കും? ദൈവപ്രമാണങ്ങൾ, തിരുസ്സഭയുടെ കല്പനകൾ, മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രചോദനങ്ങൾ, ന്യായമായ മേലധികാരികളുടെ ശാസനങ്ങൾ, ആത്മീയോപദേശാക്കന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ എന്നിവ വഴിയായി ഏറക്കുറെ ദൈവഹിതം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. അധ്യാത്മശാസ്ത്രപട്ടവായ വി. ഫ്രാൻസിസ് ദെ സാലസ് ഭക്തിയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതി, ദൈവം കല്പിക്കുന്നവയേയും തിരുസ്സഭ ആചര്യപ്പെടുന്നവയേയും, അവനവന്റെ ജീവിതാവസ്ഥയുടെ കടമകളെയും അനുഷ്ഠിക്കുന്നവൻ യഥാർത്ഥഭക്തനത്രെ. ദൈവസ്നേഹവും ഭക്തിയും ഒന്നല്ല; ദൈവസ്നേഹം അഗ്നിയെങ്കിൽ, ഭക്തി ജ്വാലയാണ്. ഒന്നു ഒരു കസുമമെങ്കിൽ മററത് അറിന്റെ സുരഭ്യമത്രെ. ഒന്നു ഒരു ചിലയേറിയ രത്നമെങ്കിൽ മററത് അതിന്റെ ശോഭയത്രെ.” ചേതോവികാരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഭക്തിപ്രകടനങ്ങൾ നല്ലവതന്നെ. “ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു; അങ്ങനെ രാജ്യം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ആകുന്നു. ആകയാൽ ബാഹ്യാചാരങ്ങളെ അധികം മുറുകെ പിടിക്കാതിരിക്കാം.” (ഫ്രെനലൻ).

യഥാർത്ഥഭക്തൻ തന്റെ സർവ്വസ്വമായി ദൈവത്തെ വിചാരിക്കുന്നു. സർവ്വവും ദൈവത്തിനു അവൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. അവിടത്തേക്കുവണ്ടി എന്തു ചെയ്യുന്നതിനു അവൻ തയ്യാറാണ്. സേപ്തമയെ വെടിയുന്നതിൽ അവനു തെല്ലും മടിയില്ല. സ്വശക്തിയിൽ നന്നാ കുറച്ചും ദൈവത്തിൽ അതിരു കവിഞ്ഞും അവൻ ആശ്രയിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവർ എത്ര ചുരുക്കം. ഈ ശോചനീയാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഈശോതന്നെ സീയന്നായിലെ വി. കുരീനക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവൾ ഇപ്രകാരം ഒരിക്കൽ കർത്താവിനോടു ചോദിക്കുന്നുണ്ടായി. “ഭിശ്വനാഥാ, അങ്ങ് പ്രവാചകന്മാരുടെയും അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും കാലത്ത് വലിയ കാര്യം

യുണ്ടാകും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു ജനങ്ങളോടു സഹായിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ അങ്ങ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ.” ഇതിന്നു മറുപടിയായി ഈശോ അരുളിച്ചെയ്തതാവിതു്: “ഇതിന്റെ കാരണം, അക്കാലത്തു് മനുഷ്യർ താന്താങ്ങളിൽ നിന്നു കുറച്ചും എന്നിൽ അധികമായും ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ശക്തിയിൽ അതിരുകവിഞ്ഞു ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു തന്നിഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.”

ഈശോയുടേയും പരി. കന്യകയുടേയും ജീവിതം യഥാർത്ഥ ഭക്തിക്കു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളത്രെ. “ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി; ഞാൻ ചെയ്യുവാനായി നീ എന്നിക്കു തന്നു വേല ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കി” (വി. യോഹ. ൧൭ : ൪.) എന്നാണു് ഈശോയുടേ തന്റെ ഈ ലോകജീവിതാവസാനവേളയിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനോടു പറയാനുണ്ടായിരുന്നതു്. ഒരു യഥാർത്ഥഭക്തനും തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ സാക്ഷ്യംകാലത്തിൽ ഇപ്രകാരം നിരൂപിതാവിനോടു പറവാൻ സാധിക്കും. ദിവ്യരക്ഷകനെപ്പോലെ കരിന്തും വഹിച്ചുകൊണ്ടു പരമ കഷ്ടങ്ങൾ സഹിപ്പാൻ നാം ഉദ്യുക്തരാകണമെന്നില്ല. നാം ഓരോരുത്തരും സംബന്ധിച്ചും ദൈവത്തിന്നു ഓരോ ഉദ്ദേശ്യം അഥവാ താൽപര്യം ഉണ്ടു്. ഈ താൽപര്യമെന്തെന്നറിഞ്ഞു തദനുസരണം നാം പ്രവർത്തിച്ചാൽ മതി. പരി. കന്യകാമറിയത്തെ നോക്കുക. ദൈവാദീപ്തമെന്തെന്നു മാലാഖ മാതാവിനോടു അറിയിച്ചപ്പോൾ അവൾ നൽകിയ മറുപടി എന്താണു്? “കർത്താവിന്റെ അടിയാട്ടിയെ കണ്ടാലും. അങ്ങെ തിരുവചനം പോലെ എന്നിക്കു സംഭവിക്കട്ടെ.” “ഇവിടെയത്രെ യഥാർത്ഥഭക്തി വിളങ്ങുന്നതു്. മാതാവിന്റെ എളിയുടെ ആഴം എമ്മാത്രം.” അവൾ സ്വയം താഴ്ന്നു. അപ്പോൾ ദൈവം അവളെ സകല സ്രഷ്ടിയേക്കാൾ ഉയർത്തി. “എന്റെ ആത്മാവു് ദിവ്യനാഥനെ വാഴ്ത്തുന്നു....എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്മയെ ആദരിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നത്രെ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു് പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട സ്തോത്രഗീതം.

ഭക്തിയുടെ അവശ്യാവശ്യമായ ഒരു ഘടകമത്രെ എളിമ. എളിമയാകുന്ന അടിത്തറയിൽ പണിതു കയറിയെങ്കിൽ മാത്രമേ ഭക്തിസ്തുതിക നിലനില്ക്കുകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം മണൽത്തിട്ടയിൽ പണിഞ്ഞ ഗോപുരംപോലെ കലാശിക്കും. വി. ആതുസ്സിനോസിന്റെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമത്രെ. “ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ ബലം അതിന്റെ അടിത്തറയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉയരമനുസരിച്ച് അതിന്റെ അടിത്തറയുടെ താഴ്ചയും കൂടുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ പുണ്യസൗധത്തിന്റെ അസ്തിഭാരം എളിമയത്രെ. പുണ്യത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചൽപോലെ ഇരിക്കാ താഴ്ചയുടെ ആഴവും.”

ഭക്തി എന്നത് ബുദ്ധിയുടേയും മനസ്സിന്റേയും ഒരു ഭാവമാണ്. അറിവു ഭക്തിക്കു സാഹായകവും അജ്ഞത അതിനു തടസ്സവുമത്രെ. മതാത്മകമായ കാര്യങ്ങളിൽ അറിവില്ലാത്തവനു യഥാർത്ഥഭക്തി ഉണ്ടാവാൻ എളുപ്പമല്ല. ഇതുകൊണ്ടല്ലയോ നാം “ഈശ്വരയുടെ തിരുഹൃദയമേ, നിന്നെ അധികമധികം അറിവാനും സ്നേഹിപ്പാനും സേവിപ്പാനും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമേ” എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അറിവുമൂലം സ്നേഹവും സ്നേഹനിമിത്തം സേവനവും ഉണ്ടാകുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഭക്തി ഏവർക്കും അഭ്യസിക്കാവുന്ന ഒന്നുതന്നെ. ഏതൊരു ജീവിതാവസ്ഥയിലുള്ളവർക്കും ഭക്ത്യഭ്യാസം ചെയ്യാം. ഇതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ സുലഭങ്ങളാണ്. ഇസ്രാൾ, സീത്താ, ക്രിസ്ത്വിൻ, മോനിക്കാ, മൌരീസ്, ലൂയിസ് എന്നിവർ യഥാക്രമം കൃഷിത്തൊഴിലിലും, ഭാഗ്യവൃത്തിയിലും, വാണിജ്യവൃത്തിയിലും, ഗൃഹജീവിതത്തിലും, യുദ്ധങ്ങളിൽ, അരമനയിലും വച്ച് ജീവിതായോഗ്യനും നടത്തി ഭക്തരിവാമണികളായി പരിലസിക്കുന്നവർ അല്ലയോ ?

“ഭക്ത്യഭ്യാസവുംകൊണ്ടു നടന്നാൽ കാലയാപനത്തിനു വിഘാതമുണ്ടാകും” എന്നു ചിലർ ജല്പിക്കാറുണ്ട്. ഈ കൂട്ടർക്കു പ്രമാദം പിണയുന്നു. ഭക്തി യാതൊരു ജീവനമാർഗ്ഗത്തിനും ബാധകമല്ല പ്രത്യുത, സാധകമത്രെ. പുഷ്പങ്ങൾക്കു യാതൊരു മോശ

വാ വരുത്താതെ, തേനീച്ചകൾ അപയിലെ മധു നുകരുന്നതു പോലെ ഭക്തിയും ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തിനു ഒരു വിപ്ലവം വിശേഷിച്ചു വരുത്തിക്കൂട്ടിയില്ല. നേരേമറിച്ചു വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ തേനിൽ ഇട്ടാൽ എപ്രകാരം അവയ്ക്കു നിറവും ശോഭയും കൂടുമാ അപ്രകാരംതന്നെ ജീവിതാവസ്ഥയെ ഭക്ത്യാസവംകൊണ്ടു സേവനാവെയ്ക്കാൽ അതിനു ഒരു ഔദ്യോഗിക താനേവന്നുകൊള്ളും. ഭക്തിയുള്ള കുടുംബത്തിൽ സമാധാനവും ഐശ്വര്യവും കടികൊള്ളുന്നില്ലയോ? “ദൈവസ്നേഹികളുടെ സകല കാര്യങ്ങളും ശുഭമായി പരിപൂർണ്ണമാകും.” (റോമ. ൮ : ൨൮.)

ഇരുപത്തഞ്ചാം വത്സരം പ്രമാണിച്ചു.

ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ചെറിയ കുട്ടികൾക്കെല്ലാം ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടു പുണ്യശ്ലാകനായ പത്താം പിയ്യൂസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമേനി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ Quam Singulare എന്ന തിരുവചനത്തിന്റെ ഇരുപത്തഞ്ചാം വത്സരപൂർത്തി ഈ ആഗസ്റ്റ് ൮-ാം-നു-യാണല്ലോ. പ്രസ്തുത ദൈവദൂതർ ലേഖനം മൂലം തിരുസ്സഭയ്ക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നന്മകൾ എത്ര നിരവധിയാണെന്നു ഇതിനകം എല്ലാവർക്കും അനുഭവബോധമായിട്ടുണ്ട് അതിനാൽ അതിന്റെ രജതജൂബിലിയവത്സരം യഥായോഗ്യം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണെന്നു കൂദാശകളുടെ തിരുസ്സഭാലേഖനം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു ആഗസ്റ്റ് ൧൫-ാം-നു, ദൈവജനനിയുടെ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിദിനത്തിൽ, ലോകമാസകലം ചെറിയ കുട്ടികളുടെ ഒരു പൊതു ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തേണ്ടതാണെന്നു പ്രസ്തുത തിരുസംഘം ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ ൨൨ കത്തോലിക്കുകോളേജുകളിലായി ൧൩,൪൯൧ വിദ്യാർത്ഥികളും, ൩൮ പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടു കോളേജുകളിലായി ൧൩,൦൦൭ വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യയനംചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്.

ഒരു സാധുവിന്റെ പ്രത്ഥന. *

(ഒരു പള്ളിയിൽ വി കർഷ്ണയുടെ സന്നിധിയിൽ ഏകാകിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ പ്രണമിക്കുന്നതും, ചില ഹൃദയവികാരങ്ങൾ ലോകൈക നാഥനായ ദിവ്യ കാരുണ്യ ഇഷ്ടശാഢയാട്ട തുറന്നു പറയുന്നതും.)

ദൈവമെ! കർത്താവേ!..ഞാൻ നിർഭാഗ്യവൻ. മുൻഗതിക്ക് യാതൊരു ശരണവും കാണുന്നില്ല. കഷ്ടതകൾ എന്നെ വല്ലാതെ വളയുന്നു. ഇനിയും ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതെങ്ങിനെ സർവ്വത്തിന്റെയും നാഥാ! അങ്ങനെയോട്ട് എന്റെ ഹൃദയം ഞാൻ തുറന്നു പറയട്ടെ. അങ്ങ് മാത്രം ഇനിക്കു സഹായം. എന്റെ ശരണം. അങ്ങ് എന്നെ കൈവെടിച്ച്ല്ലേ മൂന്നു മാസംവരെയും ഞാൻ ധരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രളവായിരുന്നു. യജമാനനായിരുന്നു. ഇപ്പോളിതാ ഒരു ഓറക്കാശുപോലും കൈയ്യിലില്ലാതെ ആയി. എന്താക്കാരം ദരിദ്രന്മാർ ഈ നാട്ടിൽ ഇനിയും ഉണ്ടോ? എന്റെ കാര്യം പോകട്ടെ. എന്റെ പ്രിയതമയുടെയും, ആ പത്തു പിഞ്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഞാൻ എങ്ങിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. (കണ്ണുനീരു ധാരയായി പ്രവഹിക്കുന്നു. ഗൽഗദസ്വരം കേൾക്കാറാകുന്നു.) അപർവ്വ വഴിയാധാരമായല്ലോ കർത്താവേ! ഇനിയും എന്തു ചെയ്യുവാനാണ്? എവിടെ പോകുവാനാണ്? മനുഷ്യരുടെ മുഖത്തു് ഞാൻ എങ്ങിനെ നോക്കും? ഇതുവരെയും രാജ അരമനയിൽ രാജകുമാരന്മാരെപ്പോലെ വളർന്നവനാ എന്റെ ഓരോ കൈത്തുളങ്ങര..എന്താ പ്രണപിയ..അവരുടെ കണ്ണുനീരു അവരുടെ വസ്രധാരണം പോകട്ടെ, വിശേഷ പലഹാരങ്ങളും വേണ്ട. റിക്ഷാവണ്ടിയും, മോട്ടോർകാർവേണ്ടോ. 'ചന്ദ്രപശിക്കുന്നു' എന്നു അവർ പറയുമ്പോൾ കർത്താവേ..അതു ഞാൻ എങ്ങിനെ കേൾക്കും? അവർ വിശപ്പേന്താണെന്ന് ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. കർത്താവേ, രക്ഷിക്കുക.. വസ്തുലേലം നാളെ തന്നെ.. "കിടപ്പിടം" കൂടെയും പോകുമല്ലോ. എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു കാശുപോലും ദർപ്പ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട്, പ്രത്യേകിച്ചു സാധുക്കളെ സഹായിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഈ വിപത്തു ഇനിക്കു എങ്ങിനെ വന്നു വശായി. ഞാൻ ഇതു ദർശനായതെങ്ങിനെ?

ഓ! എനിക്കു ചിന്തിക്കുവാൻ വഹിയാ. കർത്താവേ!.. കർത്താവേ!.. ദൈവമേ.. (മൗനം.)

പരമ ഭക്തനായ എന്റെ പ്രേയസ്സി, മോക്ഷത്തിലെ ധനമാത്രമെ നമുക്കു കരുതേണ്ടതുളളവെന്നും, ഐഹികമെല്ലാം ക്ഷണഭംഗമാണെന്നും പലപ്പോഴും എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അവിടെ നാം ധനവാന്മാരായിരിക്കുന്നതിനായി ഇപ്പോഴെ പരിശ്രമിക്കണമെന്നും എന്നു ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. അവൾ അവളുടെ 'പൊട്ടപ്പാഴ്'.. ശരിയായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇനിയും ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും? അവൾ പറയുന്നത് ശരണംകെട്ടിട്ടാവശ്യമില്ല. കർത്താവ് നമ്മെ താങ്ങിക്കൊള്ളുമെന്നാണ്. അവളാണ് കർത്താവേ!.. എന്നു ഇങ്ങോട്ടു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുവെച്ചത്. സംഗതികൾ തുറന്നു അങ്ങേ ഉണർത്തിക്കുവാനും, ആവശ്യമുള്ളതു ചോദിക്കുവാനും അവൾ പറയുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവേ! അവൾ നല്ല സ്ത്രീയാണെന്നാണ്. ഞാനാകട്ടെ, പഞ്ച പാപി. അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. അവൾ എല്ലാദിവസവും പ്രഭാതത്തിൽ പള്ളിയിൽ കണ്ണാണു കണ്ണും... ദിവ്യകാര്യം സ്വീകരിക്കും... കൊന്തനമസ്കാരം മുടക്കുകയില്ല. എന്റെ ഭക്തിക്കുറവിനെക്കുറിച്ച് ചിലപ്പോഴൊക്കെ എന്നെ നിഷ്കൂഢം ശകാരിക്കുമെന്നുമാത്രം. അതിനിക്കു കിട്ടേണ്ടതുമാണ്. അതെ ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ ദുരിതം എന്റെ പാപങ്ങളുടെ ശിക്ഷയാണ്.. (മൗനം.)

ശരിയാണ് കർത്താവേ! എന്നാൽ പൊറുക്കണമെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. ഇതുവരെയും ഞാൻ ഒരു ഉത്തമ കത്തോലിക്കനായി ജീവിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇനിയും അതിന് ഞാൻ പരിഹാരം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നിന്നെ ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. നിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കായി ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ പുത്തൻപള്ളി പണിയുന്നതിനു ആയിരം രൂപ ഞാൻ സംഭാവന ചെയ്തല്ലോ. സാധുക്കളേയും ഞാൻ കഴിയുന്നത്ര സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാലും കർത്താവേ! ഈ പരിതസ്ഥിതികളിൽ ഞാൻ

എങ്ങിനെ മുന്നോട്ടു പോകും? എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ കാല
ക്ഷേപം എങ്ങിനെ കഴിയും? പക്ഷെ, ധൈര്യവതിയായ എ
ന്റെ പ്രാണേശ്വരിയെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആശങ്കിച്ചു എന്റെ നിബ
ന്ധം കൊണ്ടാണെങ്കിലും, സുഗന്ധ ദ്രവ്യങ്ങൾകൊണ്ടു അഭിഷേചി
ച്ചു ചീകി മിനിക്കിയിരുന്ന അവളുടെ കേശഭാരം, മോടിപിടി
ച്ച വസ്ത്രധാരണം ഇനിയും എങ്ങിനെ കഴിയും. സാധുക്കൾക്കു
ള്ളവ കൂടെ കൊടുക്കുന്നതിന് ഇനിക്കു ഗതിയില്ലല്ലോ. പക്ഷെ
ആ സാധുവി അതൊന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. മേമില്ല. എന്നി
രുന്നാലും, ഞാൻ.. ഞങ്ങളുടെ കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രനായ ഒരുസേപ്പു
ന് ഇയ്യോണ്ടിൽ കോളേജിൽ പോകണമെന്ന് നിബ്ബന്ധം. എ
നിക്കു വലിയ വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും അവൻ കാലാനുസൃ
തമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ അഭിവാ
ഞ്ചന! പക്ഷെ ഇനിയും എന്തുചെയ്യാനാണ്. എന്റെ ഒരുസേപ്പു
ച്ചാ! മകനെ! നിന്റെ കണ്ണുനീരു ഞാൻ എങ്ങിനെ കണ്ടും?
(അശ്രുധാര) കത്താവേ.. എന്റെ മറിയാമ്മയെ മറത്തിൽ ചേ
രണം. അവളുടെ അമ്മ മുപ്പാലോടുകൂടി പറഞ്ഞു പഠിപ്പിച്ച
പാഠമാണ് അത്. എനിക്കു വിരോധമില്ല. അവൾ എങ്ങിനെ
ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ അതു നല്ലതുതന്നെ. അവൾ അവളുടെ
വാനോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നതു കാണാനായിരുന്നു എന്റെ ആ
ഗ്രഹം. പക്ഷെ അതിനും കാശുവേണം. മറിയാമ്മ.. മകളെ...
ഓമനെ... നിനക്കു നിന്റെ തരപ്പടിക്കാരുടെതുപോലുള്ള വ
സ്ത്രാഭരണങ്ങൾ ഇനിയും ഞാൻ തരുന്നതെങ്ങിനെ... എന്റെ
മറ്റു ഓമനക്കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ എങ്ങനെ ചിന്തിക്കും..
എന്റെ ശരീരം തളരുന്നു... കരുണാ... കത്താവേ! ...

കാലഃക്ഷപത്തിനു മാറ്റം.. ഇനിക്കു വയസ്സായല്ലോ.. അ
വളും.. കൂടിവേല .. വല്ലവർക്കും.. അതിനു ശക്തി വേണമല്ലോ..
എന്നാൽ കത്താവേ!... ഇതുവരെയും മഴയും വെയിലും കൊണ്ടി
ട്ടില്ലാത്ത ശരീരങ്ങൾ... ഓ! അവളുടെ മുഖം.. കത്താവേ! എ
ന്റെ ദൈവമെ, അങ്ങു തന്നെ ഇനിക്കു ആശ്വാസം... എല്ലാം
അങ്ങേ തിരുഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങുന്നു ഞ

ങ്ങളുടെ നാഥനാണല്ലോ... എന്നെയും എന്റെ കുടുംബത്തെയും മുഴുവനായി, നിഷ്കളങ്കമായി അങ്ങേക്കു ഞാൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുക. ഞങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും പോരാതെ വരികയില്ല. ഞാൻ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കും. എന്റെ പ്രാണപ്രിയയും കുഞ്ഞുങ്ങളും അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഹാ! ഈ വിചാരം എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. കൂടുതലായി ഇനിക്കൊന്നും പറയുന്നതിനില്ല. അങ്ങേക്കു സർവ്വതും അറിയാം. അങ്ങിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സർവ്വതും അങ്ങിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിലെ കൊച്ചച്ചൻ കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞ ഹൃദയസ്पर्ശകമായ പ്രസംഗത്തിൽ, ദൈവരാജ്യത്തേയും അങ്ങേ നീതിയേയും ആഗ്രഹിച്ച് അന്വേഷിച്ചാൽ മറുവളവയെല്ലാം, ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ പ്രിയതമയും കൂടെക്കൂടെ ഈ സംഗതി എന്തോട് ഉരുവിട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ ആത്മാവു കർത്താവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ, ഇഷ്ടപ്രസാദത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ഐഹിക നാശങ്ങളെപ്പറ്റി കലവകുവാനില്ല. ഐഹിക കഷ്ടതകളുടെ പാരമ്യത്തിൽ ഐഹിക വസ്തുക്കൾ നഷ്ടമായേക്കും. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു സനാതനമായ ഭാഗ്യം, നിത്യമായ നമ്മുടെ ഭവനം നഷ്ടമാകുകയില്ല. എല്ലാംപോട്ടെ. എന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ധനമെല്ലാം മരണസമയത്തു ഞാൻ അവശ്യം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട വയാണല്ലോ. ആയതിനാൽ കർത്താവേ! ഇനിയും ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠിക്കുന്നില്ല. എന്റെ ആത്മാവിൽ സന്തോഷം കടികൊള്ളുന്നു. അവിടുന്ന് എന്നെ ധാരാളമായി അനുഗ്രഹിക്കുക. ഞാൻ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കട്ടെ. ഞാൻ സാക്ഷാൽ സമ്പന്നനായി. അവിടുന്ന് എന്നെയും എന്റെ കുടുംബത്തെയും ആശീർവ്വദിച്ചാലും.

ഹാ! കർത്താവേ! ഞാൻ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ അണഞ്ഞയുടനെ ഇരിക്കുണ്ടായിരുന്ന മനസ്ഥിതിയല്ല ഇപ്പോഴുള്ളത്. അങ്ങേയോടുള്ള സംസാരം എന്നെ സമാധാനചിത്തനാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഈ അഭിമുഖ സംഭാഷണം ഭീഷ്മിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ ആ

ഗ്രഹിക്കുന്നു. ഹാ! ഇത്രനാളും ഞാൻ അങ്ങെ സമീപിച്ചു എന്റെ ഹൃദയം തുറന്നിട്ടില്ലല്ലോ ഞാൻ പാപി. കർത്താവേ! അനുഗ്രഹിക്കുക, ക്ഷമിക്കുക (കരയുന്നു).. അങ്ങെ സ്നേഹത്തിൽ എന്നെ ഭദ്രമാക്കുക. എന്നാൽ ഇനിക്കു ഭാഗ്യം. എന്റെ ഈ കഷ്ടതകൾ അങ്ങക്കു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. അവ സന്തോഷപൂർവ്വം എന്റെ കൃതഘ്നതയുടെ പരിഹരണാർത്ഥം സഹിക്കുന്നതിന്നു എന്നു സമ്മതിച്ചുല്ലോ. എന്റെ പ്രേമഭാജനത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിന്റെ കാരണം ഇനിക്കു മനസ്സിലായിവരുന്നു. അവളെ ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. കർത്താവേ! ഇനിക്കുള്ളതുപോലെ മാനുഷികവും മുഴുവനുമായ ഒരു ഹൃദയം അങ്ങക്കുണ്ട്. അതു ഇനിക്കു കേവലം അഗ്രാഹ്യമായിട്ടുള്ള ദുഃഖസാഗരത്തിൽ നിമഗ്നമായിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ സഹിക്കുന്നതിലധികം, ആത്മീയ മടങ്ങു അധികം അങ്ങ് ഇനിക്കുവേണ്ടി സമീപിച്ചു. എന്റെ സഹനം സാരമില്ല.

ആ യതിനാൽ എന്റെ ദൈവമേ! കർത്താവേ! കഴിഞ്ഞവയെല്ലാം അവിടുന്ന് കരുണാപൂർവ്വം വിസ്മരിച്ചുപോം. മേലിൽ അങ്ങെ ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ സ്നേഹം ദിവസംപ്രതിയുള്ള ദിവ്യപൂജ കാണ്മാൽ, ദിവ്യകാരണ്യസ്വീകരണം ഇവ വഴിയായി ഞാൻ പ്രത്യക്ഷമാക്കും. എന്റെ കണ്മണങ്ങളും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്റെ മറിയാമ കഴിയുന്നതാവേഗം മറുതൽ ചേരുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവർക്കു നീ കാണിച്ചുകൊടുക്കുക. എന്നാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാനായി. കർത്താവേ, നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്റെ കാർഷ്യങ്ങളെ നിനക്കു ഞാൻ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. എന്റെ കുടുംബത്തെ നിനക്കു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. നീ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ കേന്ദ്രവും രാജാവുമായി വാണാലും! കർത്താവേ! ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുക. ദൈവമേ, എല്ലാവരും നിന്നെ അറിയട്ടെ.. സ്നേഹിക്കട്ടെ. ഈശോയെ.. യാത്ര..

— പി. എഫ്.

നിങ്ങളുടെ കുടുംബം.

(റവ. ഫാദർ സെറാഫിൻ ബെനഡിക്ട്.)

VII.

സ്രീയു കുടുംബത്തിലുള്ള സ്ഥാനവും ഉദ്യോഗവും.

പുരുഷനാണ് കുടുംബനാഥൻ; എങ്കിലും കുടുംബത്തിന്റെ സുക്ഷ്മ സ്രീയിലാണ് ഭരമേല്ക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ അവർ അവിടെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട കൃത്യങ്ങൾ ഏവയെന്നു സുവിശേഷം തന്നെ പ്രസ്താവം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ മാതൃകയായി മൂലദിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ദൈവസുതന്റെ മഹാമാതാവായ മറിയംതന്നെയാണ് താനും. കുടുംബത്തിൽവെച്ചുള്ള സമാധാനപരമായ പ്രാർത്ഥനാമധ്യുധായിരുന്ന മറിയത്തിനു മനുഷ്യരുടെ പരിരക്ഷണം സംബന്ധിച്ചുള്ള സന്ദേശം ലഭിച്ചത്. അവിടെവെച്ചുതന്നെയായിരുന്നു ദൈവമാതൃത്വം എന്ന ഉന്നതസ്ഥാനവും, അതോടൊന്നിച്ചു തന്റെ ഗൃഹത്തേയും ഗൃഹങ്ങൾ വഴിയായി സമുദായത്തേയും വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതലയും കൈവന്നത്. മറിയമാണ് സ്രീകർമ്മ തങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രബോധനം നൽകുവാനായി ദൈവത്താൽ ദത്തയായവരും. നസറേത്തിലേ ആ വിനീത ഭവനത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നു അവർ ദൈവസ്നേഹത്തിലും പരസ്നേഹത്തിലും തഴച്ചു വളർന്നത്. ആ സ്നേഹം അവരുടെ കുടുംബത്തെ മാത്രമല്ല, മറ്റു നിരവധി കുടുംബങ്ങളെയും വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു പശ്ചാത്താപമാകത്തക്കവണ്ണം അത്രയ്ക്കു തീവ്രമായിരുന്നു. മറിയം സ്വഗൃഹം വിട്ടിട്ടു എലിസബത്തിനെ സന്ദർശിക്കുവാനും അവളോടു അനുഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനുമായി അവരുടെ ഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നു. വിവാഹവിരുന്നു നടത്തപ്പെട്ട കാനായിലെ ഒരു ഗൃഹത്തിൽ അവർ സന്നിഹിതയാകുന്നു; തന്റെ തിരുസുതനോടു ആ വീട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥം പറയുവാനും അവരുടെ സഭാഗൃഹത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുമായി പോകുന്നു; മറിയം അവിടെ സന്നിഹിതയായിരിക്കുമ്പോൾ ധാരാളമായ ഉപവിയും, വിനയവും, ധൈര്യവും, എന്നിവയെല്ലാം എല്ലാ പുണ്യകുസമങ്ങളുടെയും

സൗരഭ്യം അവിടെയുണ്ട്.

സുവിശേഷഗ്രന്ഥം സവിശേഷം പാരായണം ചെയ്യുന്നവർക്കു് പലം സ്രീയുടെ മഹനീയമായ മാഹാത്മ്യം-മാതൃത്വം-സുപ്രകൃതമാകുന്നതാണ്. ആ വിനീതകടുംബത്തിലേ-നസരേത്തിലേ-മഹനീയ മാതാവിനെയാണ് ദേശഭേദമെന്യ അന്നുമുതൽ ഇന്നോളം അവിള മനുഷ്യരും പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയുടെ ഉത്തമമാകട്ടെ കയായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

VIII. മറിയത്തിന്റെ മാതൃത്വം സഹനത്തിന്റെയും സ്വയം പരിത്യാഗത്തിന്റെയും മാതൃത്വമാകുന്നു.

മറിയത്തിന്റെ മാതൃത്വം, ഈ അമ്മതന്നെ തന്റെ Magnificat എന്ന സ്തോത്രഗീതത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ സന്തോഷഭിരതമായ ഒരു മാതൃത്വമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ അതു സഹനത്തിന്റെയും സ്വയം പരിത്യാഗപരമാകാപ്പോഴുടെയും മാതൃത്വംകൂടി ആയിരുന്നുവെന്നു പറയാതെ ഗൗരവമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു സാമാന്യമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ദുഃഖങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും സന്തോഷം സഹിക്കേണ്ടതാകുന്നുവെന്നത്രെ ഈ അമ്മ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ദൈവത്തിന്റെ ആ മാഹാമാതാവു, മറ്റു ഭക്തസ്രീകളോടൊന്നിച്ചു തന്റെ തിരുസുതനെ കാൽവരിയിലേയ്ക്കു അനുഗമിച്ചു; അവസാനനിമിഷംവരെ അവർ തങ്ങളുടെ ബാല്യകണങ്ങളെ ധ്വനികധ്വനികയായി പ്രവഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെനേർക്കുള്ള അനുകമ്പയെയും സാന്ത്വനത്തെയും പ്രകടമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അതേ, കത്തോലിക്കമാതാക്കളേ, വി. മൂക്കോസ് പ്രസ്താവിയ്ക്കുവണ്ണം (൮, ൨-൩) നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ഹൃദയകീഴ്വിതകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കയും അനുകരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നവരിൽ ഏതാൻപേർ സ്രീകരം-ഭക്തസ്രീകരം-ആയിരുന്നു. (അവരുടെ പേരുകളും അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തി കാണുന്നുണ്ട്.) അവരുടെ മാതൃകാപരമായ ജീവിതത്തിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യമെന്തെന്നു നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാ

ആനസ്ത് മാസത്തെ പൊതുനിയോഗം.

രോഗികളുടെയും കുരുടന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനയുടെ അപ്പസ്തോലത്വം.

രോഗികളും കുരുടന്മാരുമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ അസംഖ്യം ജനങ്ങളുണ്ട്. അവർക്കു പ്രവൃത്തിപരമായ വേദപ്രചാരജോലികളിലും മറ്റും പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനു പ്രായേണ അസാദ്ധ്യമാണ്. അവർ സഹിക്കുന്ന കഷ്ടാരിഷ്ടതകളും സങ്കടങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ക്ഷമയോടുകൂടെ അവർ അനുഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുതന്നെ ഒരു വലിയ വേദപ്രചാരണജോലിയായിത്തീരുന്നതായിരിക്കും. ഇതുകൂടാതെ ദൈവരാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പലർക്കും യഥാശക്തി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു രോഗികളും മറ്റും ഈവിധത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ അപ്പസ്തോലത്വത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളായിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി തിരുഹൃദയസഭക്കാർ ഈ മാസത്തിൽ സവിശേഷം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ്.

ലാക്കാമല്ലോ. അതേ, കത്തോലിക്കാമാതാക്കളേ, സമുദായയാനത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്നവരേ, ആ ദിവ്യാതിഥിയെ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്നേഹവും വിശ്വാസവും വഴിയായി അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ താമസിപ്പിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാനങ്ങളെ നിങ്ങളിലും നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലുള്ള സകല അംഗങ്ങളിലും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഭാരവും പ്രത്യേകാവകാശവും നിങ്ങളിൽതന്നെയാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ദൈവപുത്രൻ നമ്മോടുകൂടെ തന്റെ ഭൗമിക ഗൃഹത്തിൽ വസിക്കുകയും, അവിടുന്ന് വിവാഹബന്ധത്തിനു അതിന്റെ കടമകളെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഭാനം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കെ ഗൃഹം സാക്ഷാൽ പുണ്യത്തിന്റെ ഒരു കോട്ടയായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ ഉറപ്പായ അസ്ഥിവാാരത്തിന്മേലാണ് സാമുദായികജീവിതത്തിന്റെ അസ്ഥിവാാരവും പടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ പടുക്കപ്പെട്ടാൽ നാം ഓരോരുത്തരും കാര്യംകൊണ്ടു അഭിവൃദ്ധി താമസംവിനാ ഉണ്ടാകുകയുംചെയ്യും.

കുറിപ്പുകൾ.

വാല്മുഖ മെത്രാപ്പോലീത്താ നി. വ. ദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ അട്ടി
പേരി തിരുമനസ്സിലെ പാലും സ്ഥാനവസ്ത്രധാരണകർമ്മം മഹാനന്ത
ദിവ്യശ്രീ ദലഗാട് അപ്പസ്തോലിക്കാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ജൂലൈ
൨൫-ാം-നാളാണു കത്തീഡ്രൽ ദേവാലയത്തിൽ പച്ച ഭംഗിയായ
യി നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ സ്ഥാനലബ്ധിയുടെ പരിപൂ
ർത്തിയെ കുറിക്കുന്ന ഈ പാലും സ്ഥാനവസ്ത്രധാരണാവസരത്തിൽ ഞ
ങ്ങൾ തിരുമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിച്ചതും അശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഷില്ലോംഗിലെ മെത്രാനും മദ്രാസിലെ നിയുക്തമെത്രാപ്പോലീ
ത്തായുമായ ഡോക്ടർ മത്തിയാസു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ജൂലൈ ൨൦-ാം
തീയതി മദ്രാസു മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തതും
അടുത്ത ദിവസം ദലഗാട് അപ്പസ്തോലിക്കയിൽനിന്നു പാലും സ്വീക
രിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തോളം കാണ്ടി സെമ്മിനാരിയുടെ
റെക്ടറായിരുന്ന ഫാദർ എഫ്. എസ്. ലാഫോയിർ അപർകൾക്കു പ
കരം അധികത്തെ വിദ്യാഭ്യാസഫലി പ്രൊഫസറായ ഫാദർ ജോൺ അ
ൻകോട്ട് എസ്. ജെ. അപർകൾ ഇപ്പോൾ റെക്ടറായി നിയമിക്കപ്പെ
ട്ടിരിക്കുന്നു.

വി. ബസ്റ്റ്ലിത്തായുടെ നാമത്തിൽ ഫ്രാൻസിൽ നേവേഴ്സ്
എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ബസ്റ്റിക്കു നിർമ്മിക്കുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇറവലയും അബിസ്സീനിയയും തമ്മിൽ ഏറെ താമസിയാതെ ഒ
രു സമരം നടക്കുന്ന ലക്ഷണം കാണുന്നുണ്ടു്.

ടി. സി. കേശവൻ ബി. എ. ബി. എൽ. അപർകൾക്കു ജാമ്യമനു
വദിക്കുന്നതെന്നു കാണിച്ച ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്ന അപ്പീ
ലും തള്ളിയിരിക്കുന്നു.

നിയമസഭ തെരിഞ്ഞെടുപ്പു കേസു സംബന്ധിച്ചുള്ള കമ്മീഷന്റെ
പ്രസിഡണ്ടായി നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ടി. വി. ഡി. ഓസേപ്പിനു പകരം
കൊച്ചി ചീഫ് കോട്ട് പ്യൂണിജസ്റ്റിയായി കോയമ്പത്തൂരിൽ അഭിഭാഷ
കവൃത്തിയിലിരിക്കുന്ന ടി. പി. വി. ലോനപ്പൻ ബി. എ. ബി. എൽ.
നെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

തിരുവല്ലായിൽ വരയന്നൂർ മുറിയിലുള്ള മൂന്നു ഈശ്വരകുടുംബക്കാ
ർ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്നതായി കാണുന്നു.

സമസ്ത തിരുവിതാംകൂർ സംയുക്ത രാഷ്ട്രീയ മഹാസഭ ഏജൻസിയിൽ കമ്മറ്റിയുടെ ഒരു അടിയന്തിരയോഗത്തിൽ വൈസ്രോയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഒരു കമ്മിറ്റി നിയമിക്കുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അമ്മേരിക്കയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടു വലിയ നാശങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉഷ്ണാധിക്യംനിമിത്തം ചിലർ മരണമടഞ്ഞതായി കാണുന്നു. ജപ്പാനിൽ മഴയുടെ കലശൽകൊണ്ടു ഒരു വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി പലർ മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

സ്വദേശത്തേക്കു പോയിരുന്ന ജാഹാനിസ് ദത്തവൈദ്യൻ ഡാക്ടർ നിഷിമുറ മടങ്ങി എത്തിയിരിക്കുന്നു.

കോത്തുരുത്തി പള്ളി ഇടവക കാനാട്ടു പുത്തൻവീട്ടിൽ വെക്കിയ ഒരു ഭാഷ്യം കണ്ടതന്നും തന്റെ റവറാമത്തെ വയസ്സിൽ അന്ത്യകൃദാശകളെല്ലാം കൈകൊണ്ടു ജീവനെ മരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പരമേശ്വരൻ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ വായനക്കാർ പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടെന്നും.

R. I. P.

SADHANA AUSADHALAYA, DACCA.

— അദ്ധ്യക്ഷൻ —

യോഗേശ ചന്ദ്രഗോസ്, എം. എ., എഫ്. സി. എസ്.

ആയുർവ്വേദ വിധിപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ശുദ്ധമായ ഭക്ഷണങ്ങൾ.

ഭക്ഷണപ്പട്ടിക ആവശ്യക്കാർക്കു വെറുതെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. രോഗവിചാരം അറിയിച്ചാൽ സൗജന്യമായി ഭക്ഷണം നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കും.

മകരദശമി (സ്വപ്നസിംഹം) ത്രിദോഷങ്ങൾ കോപിച്ചുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും സിദ്ധലക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും ക്ഷമയും ശക്തിയും വളർത്തിച്ചു ജീവിതം സന്തോഷമുള്ളതാക്കി തീർക്കുന്നു.

ഒരു രൂപത്തുകയ്ക്കായി ക. ര.

ശാഖാധികാരി. ഇത് ഉഷ്ണപ്പട്ടിനിൽ കൈകളുടെ മരുന്ന് അനുസരണപരമായ വിധം, അസ്ഥിഗ്രാഹം, മുത്രരോഗങ്ങൾ, രക്തപ്പുഷ്പം ഇവയ്ക്കും വിശേഷപ്പെട്ടത്. ഒരു സെറ്റിനു ക. ന.

സുഖര സഞ്ജീവനി. ദാരുണമായ, ഇന്ത്യയിൽ ഉപയോഗം, സ്വപ്നദോഷം മുതലായ രോഗങ്ങളെ വേഗത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തും. സേർ ഒന്നിനു ക. മ.

അബലബാധവയോഗം:- ഇത് സ്ത്രീകളുടെ അസ്വസ്ഥത മുതലായ ആത്മീയ സംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളെയും പ്രശസ്തമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. മനുഷ്യനായ സേവിപ്പാൻ ഒരു കപ്പിക്കു വില്പന. അദ്ധ്യക്ഷൻ ക. ര.

പ്രസിദ്ധ ഔഷധങ്ങൾ.

Malaria മലേറിയം.

ഈ കീർത്തിപട്ട ഭക്ഷണം മലമ്പനി, വിറപ്പനി, ശീതപ്പനി എന്നൊക്കെ പനി. മാപ്പനി മുതലായ എല്ലാവിധ പനികളെ മരുന്നായും, പ്ലീറോമം എന്ന വയറിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വീക്കത്തെ ഉരക്കിക്കളഞ്ഞു സമ്പൂർണ്ണസുഖത്തെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഇതു ഒരു പ്രസിദ്ധ ഭക്ഷണമാണെന്നു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്നതാകുന്നു. വില 8 ഒൺസിൻ 1 ക. 8 ഞ; 1 ഡൺ 16 ക. 8 ഞ; 4 ഒൺസിൻ 14 ഞ; 1 ഡൺ 9 ക. 12 ഞ;

SYRUP SARSAMOGA. രക്തശുദ്ധീകര ഭക്ഷണം.

ശരീരം മുഴുവനും ചൊരി, ചിരങ്ങ്, കരു, വ്രണം, വീക്കം മുതലായ രക്തദുഷ്പ്രത്യാഘാതം ഉണ്ടാകുന്ന സർവ്വവിധരക്തദുഷ്പ്രത്യാഘാതം തുണപ്പെടുത്തി, ശരീരത്തെ കഠിനീകരണം, ശോഭയുള്ള സ്വസ്ഥമായമാക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു പ്രാണസ്തോഹിതനാണ് സിറപ് സർസമോഗ. വില 8 ഒൺസിൻ 3 ക. 8 ഞ. ചെറിയ കുപ്പി 1 ക. 1 ക. 14 ഞ.

BABY TONE. ഗ്രഹണിത്തരക.

ഗ്രഹണി എന്ന ഭീനത്താലോ ജീണ്ണുകോ ശക്തിയേറിയതാകട്ടെ കൊണ്ടോ ശരീരം മെലിഞ്ഞു എല്ലാം തോലും മാത്രം ഉള്ള കുട്ടികളെ വേഗത്തിൽ കൈകൾക്കുറക്കും, ഞരമ്പുകൾക്കും രക്തചലനവും ശക്തിയും വരുത്തി ഭേദം കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവരായ ഉത്തമ മാതാവാത്ര. വില 4 ഒൺസിൻ 1 ക. 4 ഞ.

ഏക, മലമുത്രങ്ങളുടെ അക്രമം, നെഞ്ഞു നീർൽ ഇവയെല്ലാം ഗുഹ്വഹിംസകൾക്കു പീഡകളായോ? എന്നാൽ ഈ സിറപ് കരളു് ഗുഹ്വൻ എന്നവയുടെ എല്ലാ കേടുകളെയും നിരോധിച്ചു ശരീരത്തിന്നു പുഷ്ടിയും ആരോഗ്യവും വളർപ്പിക്കുന്ന ഒരു മിത്രമാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. വില 8 ഒൺസിൻ 3 ക. 8 ഞ. ചെറിയ കുപ്പി 1 ക. 1 ക. 14 ഞ.

RINGWORM BALM. തപകരോഗത്തിന്നു

ശരീരത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പുഴുക്കടി, തഴുതണം, വരട്ടു ചൊരി, ചിരങ്ങ്, വ്രണം, മുണ്ടങ്ങ എന്നിവയെ ക്ഷണത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തും. വില ഡബ്ബി 1 നു 5 ഞ; 1 ഡൺ 3 ക.

ചികിത്സസംബന്ധമായ പസ്കം സജ്ജമായി ആവശ്യപ്പെടുക അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇതിനു പുറമെ ഹോമിയോപ്പതിയും ടിഷ്ണുമരുന്നുകളും ആവശ്യംപോലുണ്ടു.

ഒരു മലേറിയം കമ്പനി,
8 ഹംപൻകട്ട,
മംഗലാപുരം.

EAR OIL. ചെവി ചോരുന്നതിന്നു. ചെവിയിൽ വേദനയുണ്ടായി ചെവികൾ ഉറയ്ക്ക, ചെവിയിൽനിന്നു ചലംവാറ്റുക, നോ പുറപ്പെടുക എന്നിങ്ങനെ പല നരമുള്ള ഭീനങ്ങളെയും ഇയർത്തായിൽ എന്ന എണ്ണ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. വില 3 ഒൺസിൻ 8 ഞ; 1 ഒൺസിൻ 14 ഞ.

SYRUP CARDUS. പിത്തഹരഭക്ഷണം.

ഉറക്കമില്ലായ്മ, തലതിരിച്ചൽ, പിത്തം ഹർദ്ദിക്കൽ, കൈകാൽതളിച്ചു, ശരീരം ക

THE MALARIANA Co.
8 Hampank a,
Mangalor S. K.

പഞ്ചാംഗം.

൧൧൧൦-൧ കർക്കം - ചിങ്ങം.

ആഗസ്റ്റ് ൧൯൩൦.

൧൬	1	വ്യാ.	വി.	മക്കബായക്കാര.
൧൭	2	വെ.	വി.	അല്ലോൻ. ലീഗോറി.
൧൮	3	ശ.	വി.	ഗമലിയേൽ.
൧൯	4	ഞാ.	✠	വി. ഓമ്മനിക്കോസ്.
൨൦	5	തി.	വി.	കസ്റ്റാൾ.
൨൧	6	ചൊ.		ന. ക. മരൂപം.
൨൨	7	ബു.	വി.	അൽബേറോസ്.
൨൩	8	വ്യാ.	വി.	കറിയോക്കോസ്.
൨൪	9	വെ.	വി.	റോമാന്തസ്.
൨൫	10	ശ.	വി.	ലഠറന്തിയോസ്.
൨൬	11	ഞാ.	✠	വി. താബർസിസ്.
൨൭	12	തി.	വി.	ക്ലാർ.
൨൮	13	ചൊ.	വി.	യോഹ. ബർക്കമാ.
൨൯	14	ബു.	വി.	എവുസേബിയസ്. (ഇ. വി.)
൩൦	15	വ്യാ.	✠	ഭാ. ക. മ. സ്വസ്റ്റ്യോഷി.
൩൧	16	വെ.	വി.	റോക്കി.
൩	17	ശ.	വി.	യസ്സീസ്.
൪	18	ഞാ.	✠	വി. യോആക്കീം.
൫	19	തി.	വി.	ഉർബാൻ.
൬	20	ചൊ.	വി.	ബെർണാർഡ്.
൭	21	ബു.	വി.	യോഹ. പ്രാൻസി.
൮	22	വ്യാ.	വി.	തിമോത്തി.
൯	23	വെ.	വി.	ഫിലിപ്പ് ബനീസി.
൧൦	24	ശ.	വി.	ബർത്രാമെ ട്രീ.
൧൧	25	ഞാ.	✠	വി. ഓയിസ് രാ.
൧൨	26	തി.	വി.	സെഫീ പാ.
൧൩	27	ചൊ.	വി.	പേമോൻ.
൧൪	28	ബു.	വി.	ആഗസ്റ്റീനോസ്.
൧൫	29	വ്യാ.	വി.	യോഹ. ശിരമേ.
൧൬	30	വെ.	വി.	റോസാലിമാ.
൧൭	31	ശ.	വി.	റൈമുന്തോസ്.

✠ എല്ലാവരും കടമുള്ള ദിവസം.